

Prenumerata:

Rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 k. 50, kwartalnie rs. 2 k. 25, miesięcznie kop. 75.

Za dwukrotne odniesienie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5.

Na prowincji i w Cesarstwie: koszta przesyłki pocztowej podane są w nagłówku numeru porannego.

Za granicą (z przesyłką jednorazową) miesięcznie rs. 1 k. 50. Oddzielna przedpłata na jedno tylko wydanie Kurjera ani w Warszawie ani na prowincji przyjmowaną być nie może.

Numer pojedynczy kop. 5.

Dziś: Sylwestra Papięza.

Wtorek: Fulgencjusza B.

Środa: Maharego Opata.

Czwartek: Daniela M.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi i rozsyła się dwa razy dziennie na Warszawę i na prowincję. W niedziele i święta uroczyste wychodzi tylko rano, w poniedziałki i dnie poświęczone tylko wieczorem.

ROK SZESZCZĄTY TRZECI.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godz. 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godz. 10-ej rano do 1-ej w południe.

Wschód słońca o godzinie 8 minut 12. Zachód 3 55. Długość dnia godzin 7 minut 43. Ubyło 9 10.

Wschód księżyca o godzinie 6 minut 46r. Zachód 2 11w. Wysokość wody na rzecze Wiśle pod Warszawą stóp 5 cali 11.

Ogłoszenia

Reklamy: za jeden wiersz pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Neurologja: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz pierwszy raz 10 k., każdy następny raz 8 k.

Male ogłoszenia: za jeden wiersz pierwszy raz 2 kop., każdy następny raz 1 1/2 kop.

Przewodnik adresowy: za 1 wiersz rocznie rs. 30. Ogłoszenia do „Przewodnika“ przyjmuje wyłącznie Biuro Ogłoszeń Rajchmana i Frenclera, ulica Senatorska nr 18.

Piątek: Tytusa i Grzegorza B. Sobota: Telesfora P. i Emil P. Niedziela: Trzech Króli. Poniedziałek: Lucejana M. i Teod.

— Oprócz nabożeństw odpustowych, mających się odbyć jutro w kościołach wymienionych w Kurjerze z d. 29-go b. m., odbędą się podobne nabożeństwa ku czci imienia Jezus w kościołach: św. Józefa Oblubieńca N. Marji Panny (po-karmeliickim) ś. Anny (po-bernardyńskim)—i ś. Janka (po-dominikańskim).

— Jutro konkluzja 40-godzinnego nabożeństwa w kościołach: św. Aleksandra, Narodzenia N. Marji Panny i na Woli pod Warszawą.

— Ewangielja św. na dzień Nowego Roku zapisana jest u Łukasza św. w rozdziale 2-im „O obrzezaniu Chrystusa Pana“.

Przegląd polityczny.

Jeżeli Kölnische Ztg źle była poinformowana, donosząc o zawarciu przez markiza Tsenga tajnego układu z Anglią, przynajmniej tejże za szczęśliwe pośrednictwo między Francją i Chinami wielką i żyzną wyspę Hainan, natenczas mocno zgrzeszyła i długą powinna zadać sobie pokutę. Wywołała bowiem tak jednomyślny okrzyk zgromy w Paryżu, jaki od czasów wybuchu kwestji egipskiej nie dawał się słyszeć w wrzawliwej stolicy nadsekwahńskiej. Zaprzeczenia w tonie wielce rozdrażnionym i czystego sumienia niezdradzającym, jakie pojawiły się w Times'ach i Daily News, nie zażegnały wylewu żółci. Owszem — zauważono w Paryżu, iż ton ów, tak sprzeczny z tradycją spleenu angielskiego, dowodzi tem wymowniej, że organ nadreński, uchylając kotarę z nad gabinetowej tajemnicy, dojrzał i ukazał światu — prawdę. Układ, o którym mówi Kölnische Ztg, przypomina zresztą tak do złudzenia zawarty w r. 1878-ym przez lorda Beaconsfielda z W. Portą traktat o odstąpieniu Cypru, że już sama ta analogja historyczna zdaje się go uprawdopodobniać. Wówczas lord Beaconsfield kupił Cypr za tanią cenę platonicznych przyrzeczeń obrony tureckich posiadłości w Azji na wypadek obcego najścia (rozumiało się — Rosji!); obecnie jeszcze tańszym

kosztem miałby lord Granville utwierdzić panowanie Anglii na wodach chińskich za cenę — wymożenia gładką perswazją u pana Ferry, aby Francja, zdobywszy Sontay i zapewniwszy sobie zwierzchnictwo nad Anamem, rzekła się pochodu na Bakninh, koniecznie Chinom potrzebny dla obrony południowej ich granicy.

Prasa francuska wszystkich odcieni, począwszy od ministerjalnego Tempsa i umiarkowanego organu pana Freycineta Télégraphe, aż do ziejącego ogniem, jak zwykle Intransigent p. Rocheforta, założyła donosny protest przeciw temu meklerstwu, które przyniosłoby większą korzyść pośrednikowi handlowemu, niż samemu nabywcy towaru.

Blota Czerwonej rzeki, jak dowodzi p. Rochefort, na których z mozołem zbierać można trochę ryżu, nie zrównoważyłyby korzyści, jakie Anglii zapewniłoby posiadanie Hainanu. Powtórzyłyby się zresztą przypowieść o wyjęciu kastianów z płonącego ogniska przez żołnierzy francuskich, ginących pod Sontajem, które spożyłby żołądek — Albjonu. Układ sygnalizowany przez Kölnische Ztg orzeka, iż Hainan przeszedłby w posiadanie angielskie dopiero w sześć miesięcy po szczęśliwie w interesie Chin przeprowadzonej akcji pośredniczącej. Francja w każdym więc razie miałaby dosyć czasu do ubieżenia wyspy, która wysunęła się nagle na pierwszy plan, jako przedmiot pożądliwości dwóch państw. To też, jakby na dane hasło z pałacu przy Quai d'Orsay, wszystkie prawie organy prasy paryskiej wystąpiły z projektem zagarnięcia przez Francję nie tylko Hainanu, ale także wysp Formosa i Czusan (Cusan). Delikatny Temps powiada, iż nie chodziłoby o aneksję tych rozległych terytorjów wyspiarskich, lecz tylko o zapewnienie sobie rękojmi, że wynagrodzenie wojenne zostanie Francji w swoim czasie rzetelnie wypłaconem za owe miliony, które wyłożyła na zdobycie Tonkinu. National był tyle krewkim w przewidywaniu wypadków, iż w sobotę już doniósł o wyładowaniu wojsk francuskich na

wyspie Hainan. Wolimy wierzyć Tempsowi, gdy donosi z Kantonu, iż wicekról z Pekinu wydał rozkaz ogólnego pochodu wojsk na granicę południową Chin. Będzie to nowa demonstracja; w gotowość „niebieskich“ mandarynów do rozpoczęcia wojny z Francją w szerokich rozmiarach dotąd nie wierzymy.

Sir Karol Dilke, zanim udał się do Paryża, i południowej Francji (jak co roku, zapewniają Daily News), wygłosił w Birmingham mowę, w której rozwinął program rządu wobec zbliżającego się otwarcia w d. 5-ym lutego sesji parlamentu angielskiego. Na pierwszym punkcie programu stoi *tz. franchise bill*, a mianowicie projekt do ustawy, orzekającej równoprawienie pod względem prawa wyborczego ludności okręgów wiejskich z miastami. W tych ostatnich robotnicy posiadają dziś już prawo wyborcze, w okręgach wiejskich zaś nie. Podstawą censusu wyborczego dla pierwszych jest czynsz dzierżawny, nie ma powodu słusznego, aby tenże census nie był wystarczającym dla robotników wiejskich. Na uwagę zasługuje i ta okoliczność, że dobrodziejstwem nowego prawa obdarzoną być ma również Irlandja — pomimo, że p. Parnell nazywa ciągle jeszcze rząd p. Gladstone'a „najokrutniejszym i najpodlejszym ze wszystkich, jakie kiedykolwiek uciskały Irlandję“.

Drugim punktem programu jest zmiana organizacji władz miejscowych w hrabstwach, celem wprowadzenia w ustrój takowych pożądanej jednolitości i rozszerzenia funkcyj organów wybieralnych. Nareszcie staje znowu na porządku dziennym wycofany w roku ubiegłym bil o municypalności Londynu, który ma nareszcie tę rzeczpospolitą drobnych gmin przedmiejskich spoić w jedną, wielką gminę stołeczną, posiadającą centralny organ reprezentacyjny. P. Gladstone, przyjmując deputację robotników w Havarden, potwierdził zapowiedź Dilkego co do rozszerzenia praw wyborczych, rokując z tej reformy pomyślne wyniki dla idei zbliżenia ku sobie warstw społecznych.

ZAKŁĘTY DWÓR.

POWIEŚĆ W DWÓCH TOMACH

przez Walerego Łozińskiego.

(Dalszy ciąg.)

Zwirów, gniazdo rodzinne, stolica okrytych sławą praszczurów, wypadł z posiadania prostej linii Żwirskich, sława i świetność imienia przechodziła na jakąś uboczną, nieznana gałąź. Daleki imiennik rozsadywał się na miejscu, które po raz pierwszy zapisał w kroniki główny twórca wielkości rodziny, ów Spytek z Żwirowa, co znacznie przyczynił się do jagiellowego zwycięstwa pod Grünwaldem, apóźniej liczne inne ojezyźnie oddał przysługi. Zeschczuplona na majątku prosta linja Żwirskich musiała tem samym upadać na znaczeniu i powadze, ów zaś wyobraziciel młodszej linii, dzisiejszy dziedzic Żwirowa, zdawał się hrabiemu człowiekiem nowszych czasów, przesiąkłym jadłem zgubnych idei demokratycznych, nieumiejącym cenić odwiecznych tradycyj rodzinnych i lekceważącym siebie blask i sławę protoplastów, do których nie mógł odnieść się bezpośrednio.

Pomijając jednak wszystkie takie i tympodobne powody, wpływające niemało na umysł dumnego magnata, nie przemawiałyż inne jeszcze bliższe względy za rewindykacją rodzinnego gniazda?

Po wszelkich prawach ludzkich i boskich hrabia Zygmunt był bliższym sukcesorem bratniej spuścizny, niż jakiś nieznany imiennik, zepsuty niedowarzonemi teorjami młokos i chudopacholek, który dotychczas nie liczył się wcale do rodziny.

Szlachetny pan z panów poczytywał się zresztą za głowę familji, jedyne wyobraziciela sławy imienia, a jako taki, odróżniał swój własny indywidualny interes od widoków swych descendentów.

Wyniesiony zasługami przodków, uważał się niewolnikiem obowiązków wobec descendentów. Mógł sam za siebie rzec się Żwirowa, lecz czuł się powinnym bronić praw dalszych potomków.

Aby jednak obadwa sprzeczne pogodzić z sobą względy, lub stanowczo za jednym lub drugim oświadczyć się krokiem, czyli jednym słowem aby przyjąć lub odrzucić wręcz propozycję Zachlewicza, do tego brakowało mu niestety i potrzebnej bystrości umysłu i siły charakteru.

Chwiejny i niepewny siebie, przyzwolił na pierwsze kroki Zachlewicza, z wahaniem i obawą patrzył na postępy jego dalszych zabiegów i machinacyj. Były rządcą nie zasypiał tymczasem sprawy.

Plan jego postępował, dojrzał, rozwijał się z każdym dniem, z każdą godziną.

Podróż do Drezna przyniosła jaknajpomyślniejsze owoce. Pozyskane za granicą dokumenta i świadectwa wystarczały wobec prawa, aby zachwiać znacznie powagę ostatniej woli nieboszczyka starościca, świeżo zaś zapewniona pomoc mandatarjusza i ekonoma rokowały niewątpliwie dokazać reszty.

Dziedzictwo Juljusza wisiało dziś już na włosku. Energiczne poparcie sprawy u sądu mogło jednym zamachem obalić testament i przywrócić prawa naturalnym sukcesorom.

Osiągając tak świetne korzyści hrabia sam mógł zupełnie zachować się na uboczu, nie potrzebował nigdzie pod własnym występować imieniem.

Aby przezwyciężyć wszelkie jego szkrupuły i wątpliwości, Zachlewicz rzekł się nawet pisemnej donacji na Buczalę. Wytaczał proces na podstawie ustnego przyrzeczenia. Hrabiemu nie pozostawało

nie innego, jak tylko wyznać, że rzeczywiście obiecał swemu rządce Buczalę i gotów był dotrzymać obietnicy, gdyby go niespodziewane nadejście testamentu z całego nie wyzuwało dziedzictwa. Dobijając się zaś otrzymanej obietnicy, miał Zachlewicz przywrócić całe dziedzictwo hrabiemu.

Uwiedziony jego namowami hrabia, wczoraj skłonił się do wszystkiego. Ale dziś rano wstał z łóżka chwiejny i wahający się więcej niż kiedykolwiek.

W nocy okropny jakiś trapił go sen. Zdawało mu się że wygrał proces i wracał w posiadanie Żwirowa.

Komornik z woźnym wprowadzili go w posiadanie starego, opuszczonego dworu.

W ich towarzystwie przechodził przez wszystkie, tak dobrze mu z lat dziecięcych znane pokoje. Każdy sprzęt, każdy kątek budził w nim jakieś przyjemne i rzewne wspomnienia, a przecież coś srodze dolegało mu na sercu, jakiegoś przykre uczucia ścisnęły mu pierś, jednym słowem jakoś strasznie smutno i duszno mu było w tych murach. Komornik prowadził go z komnaty do komnaty, woźny wszędzie nosowym głosem obwoływał go panem i dziedzicem. Ale te jednostajne formalności jakieś niemile sprawiały na nim wrażenie, ten głos woźnego przejmował go jakąś obawą niewiadomą.

Nareszcie zbliżyli się do czerwonego pokoju.

Woźny rozwarł drzwi na ścieżaj, a hrabia i komornik jednocześnie przestąpili próg.

I nagle potruchekli obadwaj, a woźny znikł gdzieś bez śladu.

Hrabia czuł, że mu włosy kołcami najeżyły się na głowie, a oddech zamierał mu w krtani.

Przed okrągłym stołem, w wielkim aksamitem obitym fotelu, siedział nieboszczyk starosta nieruchomy i wyprężony jak statua z kamienia.

Komornik, drżąc jak listek ze strachu, chciał od-

Z Sofji donoszą o niezadowoleniu pomiędzy ludnością bułgarską z dokonanej w d. 17 b. m. przez sobranje „amputacji“ konstytucji tyrnowskiej. Zmiany wprowadzone do tej demokratycznej niegdyś ustawy na żądanie księcia Aleksandra, jakoto: zapewnienie dynastycznego następstwa tronu, przywilej książęcy do tworzenia i udzielania orderów, a zwłaszcza wprowadzenie systemu dwóch izb i orzeczenie na wniosek kategorięczny prezesa gabinetu Cankowa, iż konstytucja w tej formie utrzymaną być ma bez zmiany przez trzy lata — wydały się większości bułgarów rażącym pokrzywdzeniem swobód ludowej reprezentacji. Dodajmy i to, że po owych trzech latach ostatecznie decydować ma o dalszych losach konstytucji nie nadzwyczajne, z osobnych wyborów wyszłe zgromadzenie narodowe, ale kongres, powstały z połączenia się obu izb. Lud nigdy nie wierzył senatorom — a najmniej w Bułgarij...

Br. Z.

O wynalazki techniczne.

Zależność ekonomiki od polityki nigdy chyba nie była tak ściśłą, jak za dni naszych.

Nie mówimy tu już o tym najbardziej nerwowym organie, jakim są giełdy, które usposobienia swoje zmieniają za lada podmuchem politycznego wiatru, nie mówimy w ogóle o stosunkach życiowych, praktycznych, gdzie każdy wypadek ekonomiczny ma swoją polityczną stronę i odwrotnie, w każdym kroku politycznym z łatwością się dopatry konsekwencji ekonomicznych, lecz ileż to jest pomysłów najczystszej teorii, których losy wikłają się ze względami polityki!

Dla przykładu weźmy choćby dwie kwestje powszechnego interesu — kwestję systemu monetarnego i kwestję patentów na wynalazki. Są to sprawy niezaprzeczonej pierwszorzędnej doniosłości, a zarazem sprawy, będące własnością nie jakiegoś jednego społeczeństwa, lecz wspólne wszystkim społeczeństwom cywilizowanym. A przecież, mimo całą swą ważność, mimo swą powszechność, jakże daleką jest chwila, gdy kwestje te będą mogły liczyć na urzeczywistnienie. Ileż to już odbyło się kongresów, konferencji i narad, ile napisano traktatów i zawarto konwencji — po to tylko, ażeby w końcu orzec: niech będą rzeczy jak były! Przytoczone sprawy są też najwymowniejszym przykładem odwiecznej walki między teorią a praktyką, w szerszym znaczeniu — między przyszłością a teraźniejszością, między postępem a usposobieniami do stałego status quo ante...

Przed półtora rokiem żywo interesowano się w Europie kwestją monetarną, świeżo znowu w ostatnich czasach agitowała się sprawa patentów na wynalazki. Jak w swoim czasie pisaliśmy o pierwszej, tak znowu dziś wypada nam wspomnieć o drugiej.

Na czem właściwie polega kwestja patentów?

czytać dekret dziedzictwa, starosta groźnie rnszył wąsem i skinął ręką, komornik umilkł jak zakłęty, a starosta ozwał się uroczystym, grobowym, bezdźwięcznym głosem:

— Potestuję! Nie pozwalam!

A słowa te po wszystkich pokojach przerażającym odbiły się echem, że aż dwór cały zatrzęsał się w swych posadach.

Hrabia chciał uciekać, ale nogi jakby wrosły mu w posadzkę.

— I ja protestuję, i ja nie pozwalam! — ozwał się w tej chwili nowy straszny głos, a za fotelem ojca ukazał się staroście.

Surowość i groza malowały się w jego twarzy, błyskawice strzelały z oczu.

— Ja tu pan! — krzyknął jeszcze straszniejszym niż pierwszej głosem.

— Bracie! — jęknął hrabia, dzwoniąc zębami, z przestrawu.

Staroście w dziki wybuchnął śmiech.

Hrabiemu wszystka krew ścięła się w żyłach.

Staroście śmiał się ciągle, a za nim jakby piekło samo, tysiącem gardzieli śmiało się echo.

— Bracie! — wybelkotał jeszcze raz hrabia i padł na kolana.

Staroście już nie śmiał się więcej, ale jęknął tak dziko i przerażająco, że hrabia plackiem padł na ziemię pewny, że cały dwór rozlatuje się w gruzy.

— Bracie, bracie! mówisz! — zawołał staroście okropnym głosem — A Kseńka!...

Hrabia drgnął gwałtownie i w tej chwili zimnym zły potem, ocknął się ze snu.

Siadł w łóżku i przetarł oczy, a jeszcze drżał cały, jak listek.

Zadzwoił na lokaja i dopiero po dobrej chwili uspokoił się zupełnie. Nie mogąc zaś czy nie chcąc zasnąć nanowo, ubrał się wcześniej niż za zwyczaj.

W naszych czasach — pary i elektryczności — technika jest podstawą, duszą wszelkiego postępu ekonomicznego. W bieżącym stuleciu już nieraz mieliśmy dowody, iż wynalazki techniczne wywoływały potężny przewrót w stosunkach przemysłowych, ekonomicznych, a nawet oddziaływały na stosunki społeczne. Wielkie maszyny spowodowały nietylko zmianę w sposobach fabrykacji, lecz i w układzie społecznym, wytwarzając w miejsce samodzielnych rzemieślników nową klasę społeczną, nowy stan „czwarty“.

Wynalazki w chemii, medycynie, budownictwie, w ogóle w całym obszarze nauk stosowanych, to główna dźwignia współczesnego dobrobytu. A ich waga mierzy się jedną, bezwzględną miarą — postępem. Równie doniosłym jest wynalazek druku lub kolei elektrycznych, jak i zwilgacania kurtyn żelaznych w teatrach, równie dobroczynnym dla ludzkości wynalazek sztucznego odżywiania organizmów, jak i ulepszenie jakiegoś drobnego ogniwa w maszynie fabrycznej...

Otóż wobec tak potężnego wpływu wynalazków przemysłowych, czyż nie jest rzeczą słuszną domagać się, ażeby wynalazcy znajdowali w społeczeństwie odpowiednie poparcie prawa, ażeby ich własność była dostatecznie zabezpieczona?

Cała dzisiejsza agitacja w sprawie patentów na wynalazki ma właśnie na celu wytworzenie takiego międzynarodowego prawodawstwa, któreby dawało rękojmię, iż własność wynalazku naruszona nie będzie, któreby wreszcie ułatwiała nabycie samego tytułu własności. Dziś bowiem każdy wynalazca jest narażony na podwójne trudności, z jednej strony — uzyskania t. z. patentu, t. j. prawa do swojego wynalazku, z drugiej — zabezpieczenia swej własności, powiedzmy wprost, od kradzieży za granicą. Cóż bowiem łatwiejszego, jak poznać cudzy pomysł, skopjować go, wykonać i ogłosić za swój własny! I na to przecież historia ma liczne i charakterystyczne przykłady.

Współczesne prawodawstwa w rozmaitych państwach w różny sposób zapatrują się na wynalazki. Ogólna jednak opinja tak sfer przemysłowych, jak i techników uskarża się na zbyt formalizm w przyznawaniu patentów, na wysokie ich koszty, na brak rękojmi pewnych i skutecznych, słowem na to, iż wynalazki nie mają dotąd tych prawnych cech własności, jakie noszą na sobie wszelkie inne jej formy, ziemia, ruchomości itd.

Widzimy więc, iż pole do działania jest tu bardzo obszerne i bardzo wdzięczne. W każdym zaś razie sprawa wynalazków może być uważana za więcej realną i łatwą do urzeczywistnienia, niż kwestja monetarna, poruszająca subtelne strony polityki finansowej i całej machiny gospodarstwa skarbowego. A przecież i w tej „łagodnej“ sprawie znalazły się względy, tamujące jej swobodne rozstrzygnięcie w praktyce...

Przejdźmy w krótkości historję tej kwestji. W czasie wystawy powszechnej w Paryżu w r. 1878 odbył się kongres dla rozstrzygnięcia sprawy ochrony

Szczególniejszy sen, łącząc się tak ściśle z planem Zachlewicza, silnie musiał sprawić na nim wrażenie.

Smutny i zamyślony przechadzał się po pokoju, a od chwili do chwili tylko jakieś niezrozumiałe wyciekało słowa.

— Po co mi tego wszystkiego — mruknął nareszcie wyraźniej. — Powetuję podróż Zachlewiczowi i napędzę go na cztery wiatry!

— Ten sen... — dodał ciszej i wstrząsnął się cały.

Po chwili usiadł w fotelu przy biurze i głowę wsparł o poręcz.

— Jestem i tak dość bogaty — pocieszał sam siebie. — Nie wystarczają mi wprawdzie dochody, ale coraz więcej się przekonuję, że ludzie mają rację: Zachlewicz okradał mnie niemilosiernie.

Zamyślił się znowu, a oczy jego padły przypadkowo na stos książek na biurku.

Jedna z nich przepysznie oprawna, nęciła szczególnie jego oczy. Na jej skórzanych okładkach lśnił złocisty napis: „Klejnoty rycerstwa polskiego“.

Mimowolnie sięgnął ręką po nią i otworzył na oślepie. Snać jednak z przyzwyczajenia książka zawsze na jednym otwierała się miejscu.

Hrabia uśmiechnął się z dumą.

Otwarta stronica przedstawiała herb: Topór, rodzinny klejnot Żwirskich, którego pierwszym założycielem, jak niesie tradycja, miał być nikt inny, jak tylko jeden z towarzyszy ów ojca Lecha.

O kilka wierszy pod herbem czytał hrabia półgłosem, po raz już może tysięczny w swem życiu:

„Żwirscy z Żwirowa, wielka i można rodzina, przesiedlona z Małopolski do Rusi... Król Władysław Jagiełło nadał jej zamek Żwirów i szerokie ziemie na Rusi. Od zamku nazwali się Żwirscy“...

Skończywszy czytać, hrabia głowę pochylił na piersi i w nową wpadł zadumę.

własności przemysłowej, wkrótce zaś potem utworzono stałą komisję, której polecono wykonanie rezolucyj kongresu. Główne zadanie komisji polegało na opracowaniu programu ujednostajnienia prawodawstwa o ochronie praw własności przemysłowej w rozmaitych państwach i przygotowanie w ten sposób materiału dla obrad przyszłej konferencji międzynarodowej. Konferencja taka została zwołana po raz pierwszy w r. 1880-ym, druga zaś, mająca na celu podpisanie projektu ustawy własności przemysłowej, odbyła się w Paryżu w r. b.

Według wspomnianego projektu, dla ochrony praw własności przemysłowej powstaje związek międzynarodowy, którego główny zarząd przebywa stale w Szwajcarii. Dla informowania zaś publiczności o wnioskach w przedmiocie praw na wynalazki, modele, rysunki i marki handlowe, w każdym państwie funkcjonuje biuro międzynarodowe, pozostające w zawiadywaniu szwajcarskiego związku międzynarodowego. Główne biuro w Szwajcarii wydaje czasopismo, poświęcone sprawom własności przemysłowej. Celem wprowadzenia zmian i poprawek w konwencji, według wskazówek doświadczenia, będą zwoływane periodycznie kongresy międzynarodowe. Pierwszy ma się odbyć w Rzymie w r. 1885-ym. Oto są krótkie dzieje tej niezmiernie ważnej sprawy.

Czy usiłowania i inicjatywa Francji odniosą i kiedy odniosą pożądaný skutek? W tej chwili udziału swojego w konwencji odmówiły dwa państwa — Niemcy i Austria, pierwsze z tego względu, iż obowiązujące w cesarstwie niemieckim prawa o własności przemysłowej zostały wprowadzone jeszcze bardzo niedawno, druga zaś dlatego, iż wkładce zamierza dokonać reformy odnoszących ustaw. Tak Austria więc jak i Niemcy bezwzględnie udziału się nie zrzekli.

Co się tyczy Rosji, to petersburskie ministerjum spraw zagranicznych miało swoich przedstawicieli urzędowych na obu kongresach paryskich, a po uchwaleniu konwencji, projekt jej zakomunikowało do opinji ministerjum skarbu. Ostatnie znowu zwróciło się po radę do towarzystwa pomocy przemysłowej, towarzystwa technicznego i komitetów giełdowych. Wszystkie te instytucje złożyły odpowiedzi, silnie przemawiające za udziałem Rosji w konwencji międzynarodowej.

Wobec tego ministerjum skarbu zastrzegło, iż stanowczych odpowiedzi udzieli w ciągu 1884-go roku.

K. W.

VIVAT SEQUENS!

Z drogi, starcze siwobrody!

Idzie, idzie już twój syn!

Zapał niesie w duszy młodej,

Tłumne wieździe korowody,

Świat na wieczne sprosi gody

I nadzieje wcieli w czyn!

Nagle gwałtownie zerwał się z miejsca i szybko mi krokami jał przechadzać się po pokoju.

Syrenie ponęty dumy przemówiły znowu w jego wnętrzu.

Niedawny zamiar wspaniałomyślny zachwiał się ponownie, zręczny plan Zachlewicza uludną uśmiechał się pokusą.

Ale tuż nagle przypomniał się i sen dzisiejszy, a z nim razem odżyły i dawne skrupuły i wątpliwości.

I znowu w myślach jego bezładny zrodził się wir. Usiadł nieruchomy przy biurku i głowę wsparł na ramieniu.

Nagle krzyknął i zerwał się z siedzenia, a oczy mu zalśniły, jakby jakaś tajna, szczęśliwa objawiały myśl.

Wyprostował się w całej postawie i szybko tam i nazad przeszedł się po pokoju.

— Jedyny środek... — mruknął półgłosem.

Wtem przystanął i schmurzył czoło, ale tuż zaraz wypogodził się nanowo i od niechcenia machnął ręką.

— Jest Żwirskim et c'est assez... — szepnął i głowę ze znaczeniem zadarł do góry.

Potem zadzwonił na lokaja i szczęśliwy, zadowolony jakby jakiegoś przykrego pozbawiony ciężaru, skończył swe ubranie.

W ciągu tych rozmyślań dziesiąta już dochodziła godzina.

— Pójdź się dowiedz czy pani wstała — rzekł do lokaja.

A zostając sam, przeszedł się jeszcze raz po pokoju i mruknął do siebie:

— Ciekawym, co na to powie Celestyna.

Eugenja, od dwu godzin już ubrana, powróciła właśnie z ogromnym bukietem w rękę z przechadzki po ogrodzie.

Piękna twarz młodej dziewczyny jaśnieje, jak

Co za orszak, patrz, wspaniały!
 Czyś ty taki, starcze, miał?
 Pieśni takie czy też brzmiały
 To weselne, to chorale?
 Czy twój ślepek mały
 Niósł w sajdaku tyle strzał?

Niosą sztandar przy sztandarze...
 Gdzieś ty, starcze, sprostał im!
 Młody władca w złotej czarze
 Nową erę niesie w darze,
 Niezliczone trybularze
 Do stóp jego ściela dym.

Starcze, barki twoje gnacie
 Brzemie mnogich, ciężkich win—
 Cóżś rozsiał ty po świecie?
 A to krzepkie woła dziecię:
 „Błogosławie mnie będziecie,
 Winy ojców zgładzi syn!”

Uśmiechnięty, strojny, boży
 Mily gościu, witaj nam!
 Z winy ludzkiej, z woli Bożej,
 Jeśli burza gdzieś się sroży,
 Niech nas widmo jej nie trwoży,
 Smutnym wieczorem zadaj kłan:

Krocąc przodem jutrznią płonie,
 Pierzcha przed nią noce cień...
 Niech brzask świta w każdej stronie,
 Oto nowy pan na tronie,
 W zorzach wschodzi, w blaskach tonie
 Jego rządów pierwszy dzień!...

Zaświtało nowe rano—
 W oku starca błysła łza;
 Zwiesił głowę skołataną,
 Spojrzał w syna twarz świetlaną,
 I rzekł: „Mnie też tak witano,
 Takim kiedyś byłem ja!”

Czestaw.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Ministerjum oświaty zamierza otworzyć w r. 1885-ym trzy wydziały nowego uniwersytetu syberyjskiego w Tomsku, mianowicie wydział prawny, fizyczno-matematyczny i historyczno-filologiczny. Wydział medyczny, na urządzenie którego ministerjum wyjednywa 200,000 rs. kredytu, zostanie otwarty zaraz po ukończeniu budowy gmachu.

— Ministerjum oświaty wystąpiło, jak donoszą Mosk. wiad., do rady państwa z wnioskiem o zatwierdzenie nowego etatu sześcioklasowych progimnazjów męskich w warszawskim okręgu naukowym.

— Ministerjum skarbu, ze względu na wyczerpanie się kredytu przeznaczonego na nagrody dla osób, wykrywających kontrabandę, wyjednywa nowy na

zawsze dziecięcą swobodą i wesołością, ale cała postać jej wypełniała i spoważniała znacznie.

Wraz z nią weszła do pokoju wysoka, przystojna, nieco starsza wiekiem dziewczyna; przyjęta od niedawna do jej szczególnych usług panna służąca.

Eugenja rzuciła bukiet niedbale na mały stolik mahoniowy i jakby utrudzona przechadzka, usiadła śpiesznie na małą, aksamitem obitą sofkę.

— Zanosi się dziś znowu na gorący dzień, jak w środku lata—szepnęła odetchnawszy.

— Czy pani każe włożyć w wodę bukiet?—zapytała towarzyszka.

— Proszę...

— Myślę—dodała po chwili— że musiał wrócić już posłaniec z poczty. Dziś mają przyjść nowe dzienniki.

— Dowiem się zaraz—odpowiedziała panna służąca i ustawivszy bukiet w przepysznym dzbanuszkum porcelanowym na stoliku przed sofką, wyszła z pokoju...

Hrabianka pozostała sama. Pochyliła główkę na krawędź sofki i przymrużyła cokolwiek oczy, jakby w nagłe wpadła zamyślenie. Uśmiechnięta wesoło twarzydzka zaczęła poważnie stopniowo, a różowe usteczka ścisnęły się silniej...

Młodą dziewczynę kilka poważniejszych zajęło myśli.

Po raz pierwszy zaczęła zastanawiać się mimowolnie, dlaczego kuzynek August, ten wesoły towarzyszydzki zabawa i swawoli, z którym była poufała jak z bratem rodzonym, od niejakiego czasu tak poważną i jakąś melancholijną przybiera wobec niej minę i codziennie prawie staje się jakby więcej obcym i nieśmiałym.

W pierwszych dniach po swym powrocie z zagranicy powitał ją z dawną dziecięcą swobodą i poufałością, ale z każdą wizytą nową widocznie coraz

ten cel fundusz dodatkowy w sumie rs. 73,000. Ogółem w r. b. rozdano nagród za ujęcie i wskazanie przemytników w ilości rs. 381,000.

— Ministerjum komunikacyi uchwaliło, ażeby przed wydaniem ostatecznym prawa o taryfach kolejowych przedewszystkiem opracować przepisy o ułatwieniu warunków eksploatacyi, o jednej wspólnej nomenklaturze i klasyfikacyi towarów oraz o stałej komisji w departamencie dróg żelaznych do spraw taryfowych.

— Z rozporządzenia ministerjum komunikacyi przeprawy po lodzie przez rzeki pod osobistą odpowiedzialnością władz policyjnych powinny być wytknięte i kierunek ich stale zachowanym. Dozwolanie przeprawy po lodzie w punktach niewytkniętych nie może mieć miejsca, zwłaszcza na wszelkich rzekach szerszych nad 30 sążni.

— Kolej warszawsko-terespolska osiągnęła w listopadzie r. b. dochodu ogółem rs. 216 720 k. 70 1/2, a zatem w porównaniu z rokiem 1882-im więcej o rs. 61,770 k. 53 1/2, czyli o 39·86%; od 1-go stycznia do 30-go listopada r. b. dochód wyniósł rs. 2,178,648 k. 32, a więc w porównaniu z tymże okresem roku 1882-go podniósł się o rs. 282,684 kop. 65, czyli o 14·91%.

— Zarządzający urzędem pocztowym warszawskim ponownie zwraca uwagę stron interesowanych, iżby z wszelkimi zażaleniami na niewłaściwe postępowanie urzędników lub ofejalistów pocztowych zwracali się do niego ustnie lub pisemnie, z dokładnym wskazaniem wszelkich okoliczności, któreby pozwoliły pociągnąć winnego do odpowiedzialności i usunąć niedogodności. Wszelkie wzmianki dziennikarskie, niepoparte żadnymi dowodami, nie mogą osiągać zamierzonych skutków.

— Z powodu zamknięcia ksiąg i rewizji kasy Banku polskiego, począwszy od dnia dzisiejszego godziny 12-iej w południe, do dnia 13-go stycznia r. p. nie będą przyjmowane ani wydawane depozyty oraz sumy pieniężne, z wyjątkiem wypłat i wpływów z operacyi skupu weksli, przekazowej i rachunków bieżących.

— P. oberpolicmajster poleca komisarzom cyrkulowym zwrócić uwagę wszystkich handlujących, aby pilnowali szczelnego zamykania swych sklepów wieczorem, gdyż jak się przekonano, wiele kradzieży sklepowych zostało dokonanych z tego jedyńie powodu, że drzwi na noc były tylko przyknięte.

— Z powodu przerwania żeglugi na Wiśle posterunki policyjne na Rybakach i Solcu zostely zniszone na przeciąg zimowych miesięcy.

— Szkoła weterynaryjna warszawska uzyskała z koncertu danego w dniu 21-ym b. m. 536 rs. czystego dochodu.

— Ogólne zebranie akcjonariuszów towarzystwa

fabryki machin, narzędzi rolniczych i odlewów odbędzie się w Warszawie w dniu 12-ym stycznia, o godzinie 7-iej wieczorem.

— Kasa pożyczkowa przemysłowców warszawskich, zamknięta przed dni ośm z powodu układania bilansu rocznego, od dnia jutrzejszego zacznie załatwiać wszelkie interesa.

— Dziś dokonany zostanie wybór delegatów konkursowych, którzy zajmą się oceną dzieł sztuki, nadesłanych na doroczną wystawę konkursową w Towarzystwie zachęty sztuk pięknych, która jutro zostanie otwarta.

— Począwszy od dnia jutrzejszego przyjmowane będą w kancelarji wystawy zapisy do wszystkich działów, a mianowicie: koni, bydła rogatego, owiec, trzody chlewnej, drobiu i przedmiotów mających związek z chowem i pracą koni, machin i narzędzi rolniczych, oraz okazów nabiałowych.

— We środe, dnia 2-go grudnia, rozpoczynają się w instytucie muzycznym zapisy uczniów i uczennic na drugie półrocze roku szkolnego 1883—84; zapisy trwać będą do dnia 11-go stycznia włącznie.

— W wydziale śledczym obowiązki referenta po p. Sikorskim i zawiadywanie 2-m oddziałem śledczym miasta Warszawy poruczone p. Frąckiewiczowi.

— R. K. Matuszewicz, pomocnik sekretarza komisji czasowej do spraw włościańskich, uwolniony został od obowiązków z powodu choroby.

— W tych dniach złożono na miejsce wiecznego spoczynku zwłoki ś. p. Jana Kamińskiego, dzielnego przemysłowca, któremu udało się posunąć naprzód fabrykację piwa u nas, ucziwego człowieka i wzorowego ojca znanej w kraju rodziny.

Z literatury.

* Niezbyt obfitej naszej literaturze technicznej przybył nowy przyczynek.

Jest nim starannie wydany, z trzema wielkimi tablicami rysunków, opis aparatów suszarnianych dla obsługi ustępów i kanałów ściekowych p. J. Świecianowskiego, architekta, patentowanych we wszystkich państwach.

Celem rzeczonych aparatów, który w razie ogólnego ich upowszechnienia mógłby być osiągnięte, jest zniesienie dolów kloacznych, oraz utrzymanie w czystości rzek i strumieni, a zarazem zastąpienie rozlewanych po polach odchodów surowych wolną od miazmatów pudretą.

* *Romans i powieść*, tygodnik beletrystyczny filistrowany rozwijający się dzielnie pod umiejętną redakcją Marjana Gawalewicza, zapowiada na rok przyszły całą serję nowości.

Pierwszą z nich jest bezpłatne premjum, stanowiące album szkiców i rysunków takich artystów jak Kossak, Lipiński, Malczewski, Pruszkowski i inni.

więcej zmieniał ton, coraz mniej się śmiał, a za to coraz więcej wzdychał, a jednocześnie i w spojrzeniach jego inny jakiś malował się wyraz. W miejsce dawnego, szczerzego i otwartego przywiązania braterskiego rozlewał się teraz na pół tajony żar podziwu i uwielbienia.

Rozpamiętując wszystkie te spostrzeżenia młoda dziewczyna, mimo rozlanej powagi na twarzy, nie mogła lekkiego przytłumić uśmiechu.

Ale tuż zaraz nasunął się jej Juljusz w pamięci.

Eugenja była młodą, bardzo młodą, ale mimo to umiała poznać z łatwością, że od pierwszego wejrzenia silne na młodzieńcu zrobiła wrażenie i że ów żar podziwu i uwielbienia, jaki spostrzegła w spojrzeniach Augusta, tlił może silniej jeszcze w oczach Juljusza.

Ale dlaczegoż Juljusz od tak dawna nie pokazywał się w Orkiwowie?

Młoda dziewczyna uśmiechnęła się znowu.

Przypomniała sobie, że podczas ostatnich odwiedzin zjechał się z Augustem...

Ale wtem i inna powstała w niej myśl.

Nie mogło ująć uwagi młodej dziewczyny, że od niejakiego czasu hrabia zmienił swe postępowanie z Juljuszem. Przyjmował go chłodniej niż dawniej, a zęgnął zawsze bez zaprosin jak poprzednio.

— Cóż to ma znaczyć?—szepnęła w zamyśleniu.

Kilka chwil nie umiała dać sobie żadnej odpowiedzi, ale nagle jakaś myśl strzeliła jej do głowy. Wyobrażała sobie, że ojciec spostrzegł wrażenie, jakie sprawiła na młodym człowieku i snać niezadowolony z tego ochłodził i zubożył dla jego dalszych odwiedzin.

— Ale dlaczegoż to?—zagadnęła sama siebie—Juljusz uchodzi za najbogatszego obywatela w całej okolicy i ma być z nami cokolwiek spokrewniony...

Jak widać, piękna hrabianka zimno i obojętnie rozmyślała o obudwu młodzieńcach, których na pe-

wno poczytywała za swych wielbicieli, a niepodobny nawet odpowiedzieć, któremu z nich oddawała pierwszeństwo.

Juljusz podobał jej się lepiej z twarzy, August zaś z swego wesołego usposobienia. Wyniesionego z ubóstwa do milionowego majątku dziedzica Żwirowa osłaniał w oczach jej pewien urok romantyczny, za Augustem przemawiały tytuł i urodzenie.

Poniewolnej, głębszej sympatji, nieświadomej swego początku skłonności stałszej nie czuła hrabianka ani do jednego, ani do drugiego.

Młoda powabna dziewczyna należała więcej do tych realnych natur, które nie od pierwszej zaraz rozgorywiają iskry, nie pierwszemu od razu poddają się wpływowi i nie za pierwszym na oślep rzucają popędem.

Hrabianka była zdolną do miłości stałej i namiętnej, ale aby ją rozniecić w jej sercu, potrzeba było silniejszych wrażeń zewnętrznych lub głębszej dojrzałości uczuciowej.

Hrabianka liczyła dopiero siedmnaście wiosen, a jej wesołe, kapryśne, trzpiotowate z natury usposobienie ochraniało ją dotychczas od tych napadów nieokreślonej tęsknoty, nieświadomej melancholji, którym w tym wieku zwykły ulegać dziewczęta serca i umysły, a które zdaniem psychologów i patologów mają być jawnymi tylko oznakami dojrzałości uczuciowej, czyli inaczej potrzeby ko-

chania. Hrabianka jeżeli czasami zasmucila swą piękną twarzydzką, to chyba tylko wtedy, kiedy nagła zmiana pogody jakiejś ułożonej i upragnionej przeszkoziła wizycie lub igraszce, kiedy jakaś nowa przepyszna suknia niezupełnie dobrze przystawała do figury, lub kiedy nagle zwiędł któryś z kwiatów ulubionych, lub jaki inny tym podobny zdarzył się wypadek.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Drugą zaprowadzenie stałej rubryki przeglądu bieżącej chwili w formę „kroniki” ujętego.

Teke redakcyjną zaopatrzył skrzętny wydawca w mniejszych lub większych rozmiarów utwory powieściowe Bałuckiego, Lubowskiego, Hajoty, Kocielskiego, Czesława i innych.

Obok nich ukazuje się głośna już komedia S. Oli p. t. „Potopiona”.

Dział zapowiedzianych przekładów ozdabiają nazwiska Claretie'go, Rabussona, Ouidy, Theuriet'a.

== Z teatru i muzyki.

* Repertuar teatrów warszawskich na bieżący tydzień zapowiada co następuje:

Teatr wielki.

Poniedziałek: „Anna de Kerville” i „Trzpiotka”; wtorek: „Tannhäuser”; środa: „Safandula”; czwartek: „Aida”; piątek: „Faust” (dramat); niedziela: „Straszny dwór”.

Salę readową.

Wtorek: „Artykuł 264”; czwartek: „Bibiński” i „Maż na wsi”; piątek: „Marynarz”, „Uściskajmy się” i „Iskierka”; niedziela: „Nietoperze”.

Teatr mały.

Poniedziałek: „Wesele Oliwety”; wtorek: „Pan naczelnik” (po raz pierwszy); środa: „Pierścień rodzinny”; czwartek: „Pan naczelnik”; piątek: „Wesele Oliwety”; niedziela: „Pan naczelnik”.

W sobotę, z powodu wigilii świąt Bożego Narodzenia (st. st.), przedstawień w teatrach nie będzie.

* Drugi koncert Eugenjusza d'Alberta należał do świetniejszych w tym sezonie.

Zapełnienie słuchaczami obu sal readowych zalicza się obecnie do osobliwych faktów, a wczoraj właśnie zdarzył się taki fakt, świadczący, że publiczność znajduje się pod wrażeniem nadzwyczajnego zjawiska, jakie przedstawia organizacja artystyczna młodzieżowego koncertanta.

D'Albert liczy podobno niewiele nad dziesięć lat; jakim sposobem zdążył w ciągu jakiegoś dziesięciolecia (bo nie dłuższy okres rzeczywistych studiów przypuścić wypada) wypracować technikę, która dziś już stawia go w szeregu najpierwszych w tym kierunku pianistów, a wkrótce uczyni może jednym; zkad się wzięła ta kolosalna muzykalność młodzieńca, który czyta i redukuje à vista na fortepian najzawilsze partycje orkiestrowe i tak prowadzi fugę jak w swojej kompozycji; gdzie źródło siły olbrzymiej, pozwalającej mu grać za jednym posiedzeniem Fantazję Schumana, Suitę o pięciu częściach, Rapsodję Liszta i nad program (!) Etiudę Rubinsteina; jakie wreszcie przeczucia i przedczesne natchnienia dyktują d'Albertowi interpretację, która jest jakby przedświtem artystycznego rozkwitu — na to wszystko trudno byłoby odpowiedzieć inaczej, jak uznaniem iskry genialności, przyspieszającej dojrzałość wielkiego talentu.

Ta iskra komunikowała się publiczności, poddającej się z rozkoszą elektrycznym wstrząśnieniom gry potężnej i oryginalnej.

Przez trzy godziny d'Albert nie wstawał prawie od fortepianu; tłumaczył wszystkich poetów wielkiej literatury fortepianowej; tych pieścił i głaskał jedwabną, aksamiitną ręką, z innymi brał się formalnie za bary, wszystkich komentował jasno, zrozumiale, frazesem to tklivym, to namiętnym, to tragicznym, to fantastycznym, ale zawsze wydobywającym się równie czysto, wypukle, wyraziście z przezroczywych fal liryzmu jak z groźnego burzy odmetu.

D'Albert lubuje się w dosadnej, prawie deklamacyjnej ekspresji—do akcentów szczególną przywiązuje wagę, śledzi je, wyszukuje nowe — i znajduje oryginalne, choćby w najprostszym akompaniamencie, na jakiejś niesłyszanej dotąd note sensible, która zaznaczywszy w jednym takcie, trzyma i rozwiązuje gdzieś od kilku taktów dalej, wytworzywszy jakby jakiś fragment niedopowiedzianego frazesu.

Im dłużej siedzi przy fortepianie, tem się bardziej roznamietnia; wczoraj Rapsodia Liszta grana była już z zupełnym szałem, który też pomalutką zaczął ogarniać publiczność.

Po Beethovenie, Szopenie, Schumanie, Rubinsteinie, Liszcie—otoczono jeszcze kołem estradę i formalnie zmuszono dwukrotnie tę żelazną organizację, aby jeszcze coś z siebie na pastwę oddała.

O czwartej zaledwie zaczęto się rozchodzić z żalem, któremu i my wtórujemy, że to już ostatnie wystąpienie zadziwiającego artysty.

* P. Ewelina Syrwid-Sachocka spodziewana jest w tych dniach w Warszawie.

Pani S. udaje się do Moskwy, dokąd zaangażowana została na sezon karnawałowy; u nas zatrzyma się tylko dla dania jednego koncertu.

Wspomnienie pośmiertne.

W ostatnim dniu r. b. zakończył długoletni, zasłużony żywot nestor naszych matematyków, powszechnie szanowany i kochany maż nauki pedagog ś. p. Augustyn Frąckiewicz.

Urodzony w r. 1798 w Kurozwękach, Frąckiewicz kształcił się pierwotnie w szkole normalnej w Staszowie, a następnie od r. 1807 w gimnazjum kieleckim.

Od młodu okazywał największe zamiłowanie do nauk matematycznych i w młodzieńczych już latach obrał sobie, jako zadanie życia, zajęcie kiedys katedry profesora nauki najsuchszej napozór ale najściślejszej i najzupełniej zaspakajającej swoich adeptów.

W tym celu w r. 1815 wstąpił na uniwersytet krakowski i ukończywszy tam kurs czteroletni, już pod koniec zastępował profesora matematyki niższej we wszechnicy, której sam dopiero był uczniem.

W r. 1819 Frąckiewicz zajął miejsce zastępcy profesora matematyki w szkole wojewódzkiej w Kielcach, po roku zaś powrócił do Krakowa i wykładał tenże przedmiot w liceum św. Anny.

Podczas pełnienia tych obowiązków w r. 1825 i 1826 z upoważnienia rządu krakowskiego odbywał podróż naukową za granicę, poczem w r. 1829-ym w skutku odbytego konkursu powołany został na profesora stałego algebry i rachunku wyższego przy uniwersytecie warszawskim.

Po zamknięciu uniwersytetu Frąckiewicza w r. 1834-ym mianowano profesorem matematyki przy gimnazjum gubernjalnym warszawskim i adiunktem warszawskiego obserwatorium, w roku następnym członkiem komitetu egzaminacyjnego, a w r. 1836 profesorem matematyki czystej na kursach dodatkowych, po zamianie których na kursa pedagogiczne został ich inspektorem, nie przestając wykładać ukochanego całą duszą przedmiotu.

W r. 1853-im Frąckiewicz, już podówczas siwy jak gołębek, ale krzepki i zdrowy, wysłużył emeryturę i poświęcił się wyłącznie pracom naukowym, nie przeczuwając, że raz jeszcze powołany zostanie na katedrę profesorską w szkole głównej, w której przez całe 7 lat jej istnienia był jednym ze świeczników ciała profesorskiego.

Oprócz rozprawy habilitacyjnej na stopień dra filozofii, ogłoszonej w języku łacińskim w Krakowie w r. 1828, Frąckiewicz prace swoje, treści wyłącznie matematycznej, ogłaszał w *Rocznikach tow. naukowego krakowskiego*, w *Dzienniku Warszawskim* z r. 1829-go i w *Bibliotece warszawskiej*, a niejedną zapewne pozostawił w rękopiśmie.

Część pamięci zasłużonego maż, który trwały pomnik zbudował sobie w sercach swych uczniów!

† Wspomnienie pośmiertne.

W chwili zamknięcia pisma otrzymaliśmy wiadomość o zaszłej w Poznaniu śmierci zasłużonego księgarza wydawcy Jana-Konstantego Żupańskiego.

Zgon niezmordowanego nakładcy tyłu dzieł jest prawdziwą stratą dla naszego piśmiennictwa.

Blizsze szczegóły o życiu zmarłego podamy później.

== Nowy hektograf.

Dowiadujemy się o nowym wynalazku, dokonanym przez jednego z pracowników kolejowych.

Wynalazek ten zasadza się na zastosowaniu hektografu do kopjowania wszelkich druków, rękopismów, jak również sztychów lub drzeworytów.

Najgłówniejszą jednak zasługą nowego hektografu jest wierne kopjowanie planów, bez względu czy takowe rysowane były pierwotnie atramentem zwyczajnym, tuszem, lub też atramentem chemicznym.

Wynalazca czyni starania celem uzyskania patentu.

== Rewizje.

W początku przyszłego miesiąca na wszystkich tutejszych drogach żelaznych odbędzie się szczegółowe rewizje przyrządów ogniowych, jak również straży zorganizowanej na stacjach kolejowych.

Rewizje odbywać się mają pod wodzą inspekcji rządowej, jak również delegata przyslanego z ministerjum komunikacji.

== Ślizgawica.

Członkowie towarzystwa opieki nad zwierzętami zwracają uwagę na niedbalstwo woźniców, którzy podczas obecnych mrozów nie zabezpieczają koni od upadku za pomocą ostrych podków.

Wczoraj zauważyliśmy kilka wypadków zaarrestowania woźniców spowodowanego tem zaniedbaniem.

== Trzy pary.

W dniu onegdajszym w jednym z domów na Marszałkowskiej odbyły się zaręczyny trzech pańien W. z trzema panami O.

Są to rodzone siostry i rodzeni bracia.

Ślub wszystkich trzech par odbędzie się w ciągu bieżącego karnawału.

== Chybiona spekulacja.

Państwo X., oboje skąpi i zawsze, w ciągu długoletniego „konjugalnego” pożycia, wyrzucający je-

dno drugiemu jakiś wydatek niepotrzebny, iuh hojność zbyt, posyłali jednak corocznie przed Nowym rokiem do redakcji jednego z pism tutejszych rs. 5 na jakiś cel dobroczynny, zamiast składania powinszowań noworocznych licznym znajomym swoim.

Zazwyczaj wysyłką takiej „ofiary” zajmował się sam małżonek.

W tym roku jednak pani X., chcąc oszczędzić coś i na tej rubryce domowego budżetu, postanowiła uprzedzić maż i posłała do owej redakcji zamiast pięciu tylko trzy ruble, a uczyniła to o jeden dzień wcześniej niż zwykle, ażeby okazał się mażowi wydrukowaną już od niego i od siebie „ofiara”, zapobiedz stanowczo rozrzutności, jakiej miał się dopuścić nazajutrz.

Na nieszczęście i panu X. przyszła myśl ta sama, a że wykonał ją również o dzień wcześniej, przeto oboje przeczytawszy onegdaj wieczorem ów organ prasy publicznej, dowiedzieli się, że w tym roku złożyli aż sześć rubli na ofiarę, która ich dotąd zwykle kosztowała pięć tylko.

Gorzkie wyrzuty wzajemne towarzyszyły tej scenie.

== Rozmaita narodowość.

Pewien kantor zawiadamia w rubryce ogłoszeń, że ma do umieszczenia „Niemki różnej narodowości”.

Jest to *curiosum*, do którego komentarze są chyba zbyt liczne.

== W tańcu.

Nocy dzisiejszej odbywała się zabawa tańcząca u państwa L. na Lesznie.

Przed samą kolacją, kiedy ochoczość taneczników dochodziła kulminacyjnego punktu, przytrafił się nader smutny wypadek.

Oto w oberku jedna para upadła tuż przy fortepianie.

Tancerz, pan Z., złamał nogę, a tancerka panna L., córka gospodarza, uderzyła głową o nogę fortepianu i wskutek bardzo ciężkiej rany straciła przytomność.

Smutny ten wypadek przerwał zabawę i wszyscy goście niebawem się rozjechali.

Biedny pan Z. przez długi czas będzie musiał pozostawać w łóżku, a u panny L. rozwinęło się zapalenie mózgu bardzo niebezpieczne.

== Nocny napad.

W nocy z soboty na niedzielę do mieszkania Borucha P. na Furmańskiej pod nr 14 wtargnęło trzech młodych ludzi porządnie ubranych, którzy oświadczyli zamiar pożyczania pieniędzy na zastaw przyniesionych klejnotów.

Gospodarza mieszkania w domu nie było, lecz żona jego, Mordka P., rozmówiwszy się z przybyłymi przez drzwi, wpuściła ich do pokoju.

Wówczas jeden z przybyłych zamknął drzwi na klucz, a dwaj towarzysze rzucili się na bezbronną kobietę, która w jednej chwili straciła przytomność.

Boruch P., przybywszy do mieszkania, zastał żonę leżącą bez zmysłów i brozącą we krwi.

Otrzymała ona pięć ran niebezpiecznych zadanych nożem, a prócz tego cztery palce u lewej ręki były przetrzięte nożem.

Rabusię usiłovali ściągnąć z palców Mordki pierścień, lecz tylko jeden zdołali zsunąć.

Prawdopodobnie z obawy spłoszenia rabunek ich ograniczył się tylko do zabrania srebrnej cukiernicy, w której znajdowało się 5 zegarków złotych i 20 srebrnych.

W szafie i komodzie, gdzie P. przechowywał cenne klejnoty, zastawione u niego przez wiele osób, rabusię wcale nie plądrowali.

Mordka P., przyszedłszy do przytomności, opisała dokładnie powierzchowność zbrodniarzy.

Życiu jej grozi niebezpieczeństwo.

== Pożar.

Dzisiejszej nocy, koło godziny 1-ej po północy, olbrzymia łuna krwawa zabłysnęła w okolicy rogatki jerozolimskich.

Zaalarmowane oddziały straży ogniowej podażyły w stronę pożaru.

Jak się następnie okazało, pożar wybuchł w domu pod nr 6-ym przy ulicy Siennej, w którym mieści się lecznica zwierząt dra Grüna.

W chwili przybycia straży na miejsce pogorzeli szopa mурowana z taczatami zamieszkałymi objętą była płomieniami.

Cztery oddziały straży otoczyły gorejącą posesję, w której ogień strawił do szczytu poprzeczną szopę, mieszczącą kuźnię, a na poddaszu hacjatki.

Na sąsiedniej szopie, dla przerwania komunikacji zerwano znaczną część dachu.

Pomimo przedsięwziętych ostrożności płomienie przetrzuciły się na fabrykę krochmalu, przylegającą do tejże szopy.

Na fabryce spłonął dach i poprzepalały się sufity w wielu miejscach.

Właściciel fabryki krochmalu, p. Winterberg, oblicza poniesione straty na sumę około 3,000 rs.

Fabryka nie była asekurowana.

Następnie płomień objął fabrykę koronek, znajdującą się na drugim podwórzu.

Ogień zniszczył wszelkie przyrządy, oraz maszynę parową.

Straż, dla ograniczenia pożaru, zerwała dach na posesjach oznaczonych nrmi 61 i 59 od ulicy Pańskiej.

Pożar stłumiony został całkowicie dopiero nad ranem.

Ogół strat zrzadzonych przez ten groźny pożar dotąd nie został jeszcze dokładnie obliczony.

= Szczęśliwy do... złodziei.

W dniu wczorajszym panu B. w cukierni na Nowym Świecie skradziono czapkę barankową wartości 12 rubli.

W kilka godzin później z przedpokój mieszkania państwa O. na Chmielnej temuż B. skradziono futro skunksy.

= Zapaleczywa służąca.

W mieszkaniu państwa W. na Czystej, służąca Juljanna M. rozniewawszy się na kilkoletniego chłopczyka Edwarda W., syna swoich chlebodawców, cisnęła w niego nożem kuchennym.

Nóż zranił chłopca w nogę, przebiwszy mięśnie.

Winną pociągnięto do odpowiedzialności sądowej.

= Napad na policjanta.

Na Dzikiej Michał W., policjant z cyrkułu sobornego, został napadnięty przez trzech ludzi, którzy go mocno pobili i jeden z nich zranił łaską w głowę.

Napastnicy później zaczęli uciekać, lecz jeden z nich Karol Lukowski został schwytany.

= Wypadki.

Wczoraj wieczorem na Aleksandrji, Józefa K., wskutek poślizgnięcia upadła i złamała nogę. Do szpitala praskiego został przywieziony Józef W., służący z Nowej Pragi, z ciężkimi obrażeniami na całym ciele. Na Mylniej pod nrem 8, w boje z Michałem Z. i Antonim L., Otylja L. poniosła ciężkie rany na głowie i w stanie bezprzytomnym została odwieziona do szpitala. Wskutek rozbicia się koni na Marszałkowskiej wypadł z powozu Ludwik D. i zwichnął rękę.

= Dziennik Łódzki.

Z Łodzi donoszą nam, iż ukazanie się pierwszego numeru Dziennika Łódzkiego, z powodu nieprzewidzianych przeszkód w urządzeniu drukarni, ulegnie zwłoce.

Pożądaną tyle organ rozpocznie swoją działalność z dniem 6-ym stycznia r. p. — brakujące zaś numery redakcja uzupełni oddzielnymi dodatkami.

= Dla uczniów.

Ogólna suma zapomóg, rozdanych na wpisy niezamożnym uczniom gimnazjum w Radomiu, wynosi rs. 1,009.

Na zebranie tego funduszu złożyły się — dwa przedstawienia amatorskie, jedno trupy p. Nowakowskiego i ofiary osób dobroczynnych.

Przedstawienia amatorskie dały 1,122 rs.

Z funduszy ogólnych pozostało jeszcze na drugie półrocze rs. 250 kop. 10.

Z zapomóg korzystało 67-ia uczniów.

= Na cel dobroczynny.

Rada opiekuńcza zakładów dobroczynnych w Sieradzu urządziła w ciągu karnawału trzy bale, celem zasilenia funduszy tychże zakładów.

Bale te odbędą się w d. 6-ym i 26-ym stycznia oraz 16-ym lutego.

= Gospodarstwo miejskie.

Miasto Ozorków sporządziło już budżet swoich wydatków i dochodów na r. 1884-ty.

Według tego preliminarza dochody mają dać sumę rs. 7,045 kop. 12, wydatki zaś mają wynosić 5,239 rs. 90 kop.

Kapitałów lokowanych w Banku polskim kasa miejska posiada w ilości rs. 7,378 kop. 98½.

Miasto Wieluń zaś spodziewa się dochodów rs. 7,387 kop. 91, wydatków — rs. 6,879 kop. 31.

Lokacje Wielunia w Banku wynoszą rs. 9,378 kop. 86, a kapitał żelazny kasy miejskiej sięga sumy rs. 12,488 kop. 10.

= Mitrega.

Kalisz nie może jakoś zdobyć się na urządzenie kasy pożyczkowej dla rzemieślników.

Fundusze na ten cel już są, lecz jeszcze brak kilkuset rubli.

Dotąd zebrano około 200-tu rs.

Projektowana kasa ma pozostać pod zarządem miejscowego towarzystwa dobroczynności.

Czyż mieszkańcy Kalisza nie poczują się do obowiązku złożenia odpowiedniego funduszu, ażeby zrobić miastu noworoczny podarek w postaci kasy rzemieślniczej?

= Skutki czarów.

W Piotrkowie nie brak znachorów!

Między nimi największą wziętością cieszyła się niejaka Tenebaum, znana w mieście pod imieniem Szczeciniarki.

Zazwyczaj jej rady i leki nie skutkowały, choć to nie zmniejszało wiary w „uczoną” lekarke.

Przyszła jednak na nią kreska...

Niedawno Szczeciniarkę nie umiała wytrzeźwić w Piotrkowie rzeźmieszka Fejerhiltza, który też odpłacił jej za to... kijem.

Znachorka od pobicia wkrótce umarła.

Ze świata.

× P. Dembiński z Węgier pod Inowrocławiem sprzedał majątek swój Jasiniec za sumę 325,000 marek niejakiemu Pablowi z Landsberga...

× Nowe małżeństwo. Według wychodzącej w Chicago Tribune przyszłej wiosny spodziewanym jest w Paryżu akt zaślubin ks. Poniatowskiego z panną Mand Goddard z New-Yorku.

× Antoni Rubinstein zamierza opuścić Petersburg i osiedlić się stale za granicą.

× W Ville d'Avray położona zostanie tablica pamiątkowa na ścianie domu, w którym umarł Leon Gambetta. W Cahors natomiast odsłoniętym zostanie pomnik przedstawiający dyktatora w postawie stojącej, wspartej na armacie z umierającym u nóg żołnierzem. Odsłonięcie nastąpi dnia 2-go kwietnia r. p.; pomnik kosztował 160,000 franków.

× Święta Bożego Narodzenia we Francji, a zwłaszcza w Paryżu, pozbawione są niemal zupełnie cechy uroczystości i poetycznego jakiegobądź nastroju. Stolica nad Sekwaną rój się wigilijnego wieczoru tłumami, natomiast kółka rodzinne wydłużają się: wszystko co żyje śpieszy spędzić ową świąteczną chwilę w teatrze, klubie, kawiarni, restauracji lub knajpie. Rzadko tylko gdzie obserwują rodziny tradycyjna ucztę o północy, zwaną *réveillon*. Po większej części wesołe kolacje w café Riche, Maison Dorée, café Anglais i innych renomowanych zakładach gastronomicznych przeciągają się późno w noc, zaludniając bulwary i ulice miasta spóźnionych biesiadników gwarnemi czeredami. Życie rodzinne zamiera nad Sekwaną, a wszelkie tradycje w niepamięć idą. Dzieci tylko obserwują ścisłe podanie o Jezusiku kładącym podarki do trzewiczka grzeźdnych dzieciak i wigilijnego wieczora stawiają bućki swoje przed komin, którego, wedle ich pojęcia, schodzi na ziemię boski dobroczyńca małych. Tego roku, dnia 24-go grudnia, wszystkie *brasseries* i *cafés* paryskie wrzwały gwarnem życiem do godziny 4-ej rano.

× Kogut, oto modne zwierzątko rozpoczynającego się sezonu. Pojawił się on we Francji na opuszczonej przez „pajaka” stanowisku, t. j. na spinkach, jako breloki, na broszkach i t. p. Szowinizm francuski odniósł nowy tryumf — kogut gallikański stanął na świeczniku... mody.

× Podczas świąt Bożego Narodzenia ustaje w Londynie wszelki ruch i życie na ulicach. W sobotę już zamknięto wszystkie zakłady, miejsca publiczne i magazyny. Te ostatnie otwarte zostały dopiero w piątek d. 29-go b. m. Kto zatem miał jakie świąteczne zakupy do poczynienia, śpieszyć się musiał, a gdy nadeszły święta, już nie miał po co wyrzeć z domu. Obchód wigilijny ogranicza się w stolicy Anglii na wspólnem w gronie rodziny spożyciu ucztę wieczorną — *dinner* — okraszony wspaniałym plumpuddingiem, miesnym paszetelem zwanym „*mincepie*”, rosbieefem i należytą obfitością portera. O jakiejbyś zabawie gwarniejszej mowy być nie może. Jest pewien nastrój uroczysty, ale jest i nieodłączna od sztywności wszelkiej — nuda. Ale tradycja każe spędzić ów wieczór w domu i pomimo częstego ziewania rozchodzi się wszyscy na spoczynek zapewniając, iż spędził *very pleasant evening* — wieczór bardzo przyjemny i wesoły. Pewną poetyczną cechę nadaje światom angielskim zielen ozdabiająca mieszkania, tak jak np. brzoški tradycyjne ozdabiają czasy Zielonych świątek domy i kościoły na Litwie. W Anglii przeważnie w tym celu używają palm. Zwyczaj rozdawania podarków „na gwiazdke” nie jest tam przyjęty. Dla dzieci urządził się jaka niewinna „pantomina, starsi zaś przesłają sobie z powinszowaniami i życzeniami karty zazwyczaj ozdobne. Choinki pojawiają się tylko w rodzinach niemieckiego pochodzenia. Jedno jeszcze wyróżnia wybitnie święta angielskie od dni powszednich, lub innych uroczystości, a mianowicie obfitość ofiar na rzecz biednych w tym czasie składanych.

× Sułtan obdarzył baronową Hirsch wielkim orderem Szekfat z brylantami. Jest to odwdzięczenie się za obfite ofiary udzielone na rzecz biednych tureckich.

× Na pobojuwisku w Thespie odkopano wielkiego marmurowego lwa. Jest to oczywiście wspólny grobowiec poległych tam greków.

— Złożyli w redakcji *Kurjera warszawskiego*:

W miejsce składania powinszowań noworocznych dla najbardziej potrzebujących.

Adolf i Regina Olszewicz rs. 3, Marjan i Gabryela Gawalewiczowie rs. 2, Ludwik Baron z córką rs. 3, Ignacy i Emilia Nowakowscy rs. 1, Marja z Nowakowskich Sienkiewiczowa rs. 1, Ignacy Placzkowski, kasjer rs. 1, Łepezyński Kazimierz rs. 2, A. Buczeń rs. 2, Ignacy Radziejowski z żoną rs. 1, Gu-

staw Szlike rs. 5, Karol Miller, artysta rs. 1, J. M. Rydlowie rs. 2, Kazimierz i Emilia Kopytowski rs. 3, Jaroszewski August rs. 2, Piotr Jakob z żoną rs. 3, Maksymilian Gordon z żoną rs. 3, Julja Mitkiewicz rs. 5, Kasper Kozakowski rs. 10, Alfons Kronenberg rs. 6, Juljan Fuchs z żoną rs. 3, dr Hoene rs. 3 dr Cezary Kossowski z żoną rs. 3, K. Morawska rs. 2, Karol Machlejd z rodziną rs. 10, Marja Kazanowska rs. 3, Stanisław Wierzbicki rs. 3, Edmund Augustowski rs. 3, Wilhelm Rau z żoną rs. 10, Aleksandrowie Zarzycey rs. 5, Edward Orihwein z żoną rs. 5, Alfred Reizacher z żoną rs. 3, Henryk i Marja Borkowscy rs. 2, Konstanty Żukowski rs. 3, Gerson Wojciech z żoną rs. 1, Aleksander i Oktawja Głowaccy rs. 2, Bonawentura Toeplitz z żoną rs. 3, Albert Szymański z żoną rs. 1, Juljusz Epstein rs. 15, Ludwik Temler rs. 5, Aleksander i Emilia Szweide rs. 5, Walery Kiniowski rs. 2, Apolonja i Fau. Rembierz rs. 2, Marja Halmel rs. 1, Marjan Jankowski rs. 1, Szymon Rodzyn z żoną rs. 3, St. Gejstor rs. 2, Emil Gerlach rs. 5, Józef i Pelagja Wędrychowscy rs. 5, Maurycy Orgetbrand z żoną rs. 2, Fragnet rs. 5, Jan Markowski rejent z żoną rs. 3, Aleksander Horowitz Leopold artysta-malarz rs. 3, Jerzy Aleksandrowicz z żoną rs. 2, Jan Kleczyński z żoną rs. 1, Jerzy Meyer z żoną rs. 3, Herman Meyer rs. 3, Jan i Marja Zawiszowie rs. 5.

Na wpis dla niezamożnych uczniów.

Edward i Władysława Brzozowscy rs. 2, Leopold Mayer z żoną rs. 3, Marja i Marceli Trecheinscy rs. 10, Michał Rozengarten z Petersburga rs. 3, Konrad Obrapalski rs. 3, Agnieszka z Palczewskich Mackiewiczowa rs. 1, A. Regulski rs. 1, G. Miszke rs. 1, W. Korabiewski rs. 1, C. Wałebt rs. 1, P. Raciborski rs. 1, W. Żyliński rs. 1, J. Brześciński rs. 1, B. Meriakri rs. 1, T. Gwoźdecki rs. 1, T. Czajkowski rs. 2, Julja Brontewska rs. 5, Władysław Chęciński z żoną rs. 5, dr Władysław Brün rs. 1, Artur i Jadwiga Szaniawscy rs. 3, Franciszek Nowodworski rs. 3, Jakób i Helena z Elsmontów Gejstorowie rs. 5, Tadeusz Lapiński rs. 2, Kazimierz i Wanda Szelkiewiczowie rs. 5, małżonkowie Frencl rs. 2, Kiersnowski Krzysztof rejent z żoną rs. 3, B. i W. Wilczyńscy rs. 1.

Na kasę wsparcia dla wdów i sierot po lekarzach pozostałych.

Dr Kryże rs. 3, dr Daniel Landau rs. 2, dr Pajewski rs. 2, dr Rucker rs. 5, dr Kleczkowski rs. 2, dr Watraszewski rs. 2, dr Heiman rs. 2, dr Lubowski rs. 2, dr Biberstein rs. 3, dr Władysław Sasaki rs. 3, dr Cezary Kossowski rs. 3, dr Rubinstein rs. 1, dr Józef Szczygielski rs. 5, dr Konitz rs. 3, dr Talko rs. 1, dr Juljan Handelsman rs. 2, dr Antoni Kruszewski rs. 3, dr Goldman rs. 1, dr Przybylski rs. 1, dr Sommer z żoną rs. 5, dr Mieczysław Strasburger rs. 3.

Dla wdów i sierot po farmaceutach.

Bronisław Popiel rs. 2.

Dla sekcji czytelników bezpłatnych przy Towarzystwie dobroczynności.

Aleksander i Jadwiga Krausharowie rs. 3.

Na szpitalik dziecięcy.

Władaw Wernicki rs. 25, Stanisław i Joanna Hirszfelhowie rs. 3, Antoni Trejnicki rs. 2, Włodzimierz i Zofja Powiebrowscy rs. 5, Artur i Emilia Bardecy rs. 2, hr. August Potocki rs. 5, Juljan Tyżko z żoną rs. 3, Władysław i Marja Kozłowscy, Tadeusz i Helena Dutkiewiczowie rs. 3, Rostropowicz z żoną rs. 2, Krzysztof Kiersznowski z żoną rs. 1.

Na szpitalik dziecięcy Barsonów i Baumanów.

Mikołaj i Henryjeta Brauman rs. 5, Artur i Emilia Bardecy rs. 2, dr Dinte rs. 2.

Dla Towarzystwa dobroczynności.

Dr Ludwik Natanson z żoną rs. 5, Zdzisław i Emilia br. Lesserowie rs. 5, Leon Jasiński z żoną rs. 5, Henryk Natanson z żoną rs. 5, Bohdanowicz rs. 1 kop. 50, Edward Grabowski z żoną rs. 3, Jan Epstein rs. 6, Aleksander Budzyński rs. 3 i rs. 3 na szkołkę Jachowicza, Janieki z żoną rs. 5.

Na szkołę rzemiosł przy ulicy Jasnej.

Henryk Barylski rs. 2, Adolf Peretz rs. 3, Zygmunt i Bronisława Mirosławscy rs. 3, Franciszek Lapiński rs. 10.

Na osady rolne.

Samkowski Jan z żoną rs. 2, br. Jan Lesser rs. 3, Kazimierz Loewe rs. 2, Adolf i Wanda Suligowscy rs. 5, Aleksander Szoltze z żoną rs. 10.

Dla wdowy L. Henikowskiej.

Małżonkowie Aquitino rs. 10.

Dla ociemniałej A. Krzywe-Koło nr 6.

Adolf i Zuzanna Ostrowscy rs. 2.

Dla paralityków.

Demenkow rs. 2, Bronisław Mayzel z żoną rs. 3, Maurycy Wortmanowie rs. 10, Stanisławowie Fliipowscy rs. 5, Adolfowie Tepliecy rs. 3, Maurycy Zaleski rs. 3, Tekla Faleńska rs. 1, Cygański Stanisław senior rs. 2.

Na kasę imienia Mianowskiego.

Kazimierz Natanson z żoną rs. 3, Stanisław Natanson rs. 3, A. Galewski rs. 3.

Dla biednej chorej matki.

Jan Morozowicz inżynier-technolog rs. 3.

Dla wdowy Humjeckiej.

Rejent Chodecki z żoną rs. 5.

Dla wstydzających się zebrać.

Tadeusz i Joanna Borzęcy rs. 3, Marja z Tyszkiewiczów Lempicka rs. 5, E. Paprocki z żoną rs. 3, dr Kalikst Pawłowski z żoną rs. 3.

Na kasy pożyczkowe dla rzemieślników.

Konstanty Bosz z żoną rs. 3, Matjas i Marja Bersonowie rs. 6, Marja i Tadeusz Czapelscy rs. 3, hr. August Potocki rs. 10, S. Piotrowski rs.

Na kościół w Irkucku.

Dr Michał Szwykowski rs. 1, Czesław Jankowski rs. 1, Antoni i Tekla Żukowscy rs. 5.

Na restaurację kościoła N. Marji Panny.

Antonina Kobierska rs. 5.

Dla starców i sierot gminy ewangelicko-augsburskiej.

G. Manitius, superintendent rs. 2, dyrektor Wolff rs. 5.

Na budowę kościoła w Kutnie.

Stanisław i Cecylja Zawadzcy rs. 10.

Dla biura informacyjnego o nędzy wyjątkowej.

Adam i Bronisława Saniewscy rs. 3, E. Karnicka rs. 3, Juljan i Leonja Winzerowie rs. 3, Daniel i Emilja Lesserowie rs. 3, Leon i Marja Krysińscy rs. 10.

— Nadesłali: Irenka, Zbigniew i Janinka z Porzeczka rs. 5 „dla biednych dzieci na kolendę”.

— W rocznicę śmierci S. L. rs. 10 na wpis dla niezamożnych uczniów.

— Pp. Leopold Meyet i S. Dickstein ofiarowali 300 egz. książeczek dziesięciogroszowych dla rozdania dzieciom zastającym pod opieką Towarzystwa dobroczynności.

— W 14-tą bolesną rocznicę śmierci mego męża W. H., składam dla najbiedniejszych rs. 25.—P.

— A. n. Przesłane podczas mojej nieobecności w Warszawie dnia 24-go b. m. przy kartce z napisem „w interesie” 10 butelek wina, głowę cukru i funt herbaty w razie nieodebrania w ciągu trzech dni składam przy niniejszym dla najbiedniejszych według uznania redakcji. Z szacunkiem dr A. S.

— A. n. Szanowny redaktorze! *Kurjer warszawski* donosząc o śmierci i pogrzebie przedwcześnie zmarłego ś. p. Ignacego Boczylińskiego—nadmienił, iż pomiędzy obecnymi na pogrzebie jego b. uczennicami ujawnił się zamiar zebrania ze składek dobrowolnych funduszu, który użyty na stypendjum, nosiłby imię zmarłego profesora. Myśl ta ze wszech miar godna uznania i gorącego poparcia, znajdzie niewątpliwie odgłos w sercach wszystkich uczennic i uczni tego zacnego i na polu pedagogicznym naszemu społeczeństwu wielce zasłużonego człowieka. Kto miał szczęście słuchać pięknych wykładów ś. p. Boczylińskiego, wie jakie to „złote słowa” płynęły z tych ust dziś już martwych niestety! jak umiejętnie i przekonująco wskazywał nam wielkie zadanie kobiety i kraju obywatelki. To też w poczuciu mojej dla niego wdzięczności — pragnąc ażeby myśl powzięta co najrychlej stała się faktem spełnionym, jako jedna z b. uczennic ś. p. Boczylińskiego—dołączam od siebie na cel wskazany skromny datek rs. 25.—*Woźniki* dnia 17-go grudnia r. 1883.

Z Maternickich Stefanja Grabiańska.

— *Sprostowanie.*—W dziale ofiar, w rubryce „dla Towarzystwa dobroczynności” zamiast Leskiewicz, czytać należy: „Antoni Leskiewicz, referendarz stanu”.

☞ W dniu dzisiejszym, w kościele ewangelicko-augsburskim, wielbny pastor Bartsch, pobłogosławił związek małżeński pomiędzy panem Michałem Kozerskim, urzędnikiem zarządu akcyzy w Warszawie, a panną Marją Pietrowską, córką nieżyjącego Felicjana i Pauliny z Sahów Piotrowskich. Szczęście Boże nowo-zaślubionym! (1359)

Nekrologja.

† Ś. p. Rozalja Turowska, wdowa, obywatelka miasta Warszawy, po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzona św. sakramentami, zmarła w dniu 30 grudnia, przeżywszy lat 71. Pozostali synowie, córki, wnuki i prawnuki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo w dniu 2 stycznia, we środę, o godzinie 10 i pół zrana, w kościele dolnym św. Krzyża i na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła w tymże dniu, o godzinie 3-iej po południu, na cmentarz powązkowski. —4336—

† Ś. p. Franciszka z Kwiatkowskich Graff, wdowa, opatrzona św. sakramentami, w dniu 30 grudnia r. b. przeniosła się do wieczności, przeżywszy lat 73. W głębokim smutku pozostały syn z żoną i dziećmi zaprasza krewnych, przy-

jacioł i znajomych na żałobne nabożeństwo w dniu 2 stycznia, we środę, o godzinie 11-iej zrana, oraz na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła zaraz po nabożeństwie, na cmentarz powązkowski. —4338—

† Ś. p. Kamilla z Czajkowskich Sadowska, żona urzędnika Banku polskiego, przeżywszy lat 30, po krótkich lecz ciężkich cierpieniach, dnia 30 grudnia r. b. oddała Bogu ducha. W nieutulonym żalu pozostały mąż wraz z córeczką i matką zmarłej zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w dniu 2 stycznia, w kościele św. Anny (po-bernardyńskim), o godzinie 10-iej zrana, oraz na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła, o godzinie 3-iej po południu, na cmentarz powązkowski. —4335—

† Ś. p. Paulina z Niedzielskich Markowska, wdowa po inspektorze urzędu konsumcji m. Warszawy, przeniosła się do wieczności w dniu 30 grudnia r. b. Pograżeni w smutku syn, synowa i rodzina zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo w dniu 2 stycznia, o godzinie 11-iej zrana, odbyć się mające, a następnie na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła, na cmentarz powązkowski. —4337—

— B. p. Staś, synek Simona i Rozalji małżonków Turkus, w 9-ym miesiącu życia, po ciężkiej chorobie powiększył grono aniołków w dniu 23 b. m. Niechaj Wszechmocny śle pocieszenia zboliałym sercom, tym ciosom dotkniętych rodziców. —4327—

† W dniu 2 stycznia, jako w pierwszą bolesną rocznicę śmierci ś. p. Stanisława Lewickiego, właściciela dóbr Reyów, położonych w gubernji radomskiej, odbędzie się żałobne nabożeństwo w kościele św. Józefa Oblubieńca (pokarmielkim), na Krakowskim-Przedmieściu, o godzinie 11-iej zrana, na które zaprasza się krewnych, przyjaciół i znajomych. —4314—

† We środę, dnia 2 stycznia, jako w pierwszą bolesną rocznicę śmierci ś. p. Marejanny z Napiórkowskich Riedel, odbędzie się w kościele św. Krzyża msza św., na którą pozostały mąż wraz z rodziną zaprasza krewnych i przyjaciół. —4330—

† W dniu 2 stycznia, we środę, jako w rocznicę śmierci ś. p. Tekli Dzieciółowskiej, odbędzie się żałobne nabożeństwo w kościele św. Aleksandra, o godzinie 9-iej zrana, na które pozostały mąż wraz z dziećmi zaprasza życzliwych. —4333—

† We środę, dnia 2 stycznia, w kościele Przemienienia Pańskiego (oo. kapucynów), przy ulicy Miodowej, o godzinie 10-iej zrana, odbędzie się nabożeństwo żałobne za spokój duszy ś. p. Karoliny Czarnieckiej, na które pozostała siostra wraz z rodziną zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. —1358—

† We środę, dnia 2 stycznia, o godzinie 10-iej zrana, w kościele św. Antoniego (po-reformackim), odbędzie się żałobne nabożeństwo za duszę ś. p. Karola Kozuchowskiego i jego małżonki Józefy z Poltoppów, na które pozostały brat zmarłego zaprasza przyjaciół i znajomych. —4334—

Z Cesarstwa.

Petersburg 29-go grudnia. — *Petersburskija wiadomości* wypowiedają swoje zdanie w przedmiocie wizyty niemieckiego następcy tronu w Watykanie, a to z powodu przypisywanego jej znaczenia. „Czy, pyta się rzeczony dziennik, papieżstwo przystępuje bezinteresownie do ogłoszonego przez klerykałów związku monarchów? Czy zamierza ofiarować związkowi współdziałanie swojego dotychczas potężnego moralnego wpływu, czy też w zamian zażąda czegoś takiego, coby zabezpieczyło papieżtwu równoprawnione z innymi monarchami położenie w związku europejskich panujących? Przewroczyście wzmianka czerpiącego natchnienie z kurji rzymskiej dziennika *Rome* o tajemniczym moście, mającym łączyć Watykan z Kwirynalem, podnosi jakoby kraj zasłony. Papież-arcypłan — nie jest sprzymierzeńcem dla panujących; papież-monarcha jest ich sprzymierzeńcem i bratem, a w owej chwili, kiedy następcą tronu niemieckiego przystąpił próg pałacu watykańskiego, zbudziła się i zakwitła nadzieja, że odtąd w poczet osób koronowanych papież wstąpi jako świecki władca.” Dalej dowodzą *Petersb. wiadomości*, że Włochy nigdy na to nie zezwolą i że widocznie Watykan robił rachunek bez gospodarza. „Możnaby dodać, kończy rzeczony dziennik, że rachunek został zrobiony nawet bez dwóch gospodarzy, ponieważ w interesie Niemiec także w żaden sposób nie może leżeć odbudowywanie świeckiej władzy papieża. Jest to trup, nietylko już pochowany, ale którego prochy dały już życie nowemu organizmowi.”

Petersburg 29-go grudnia. — *Petersburskija wiadomości* dowiadują się o opracowywaniu w sferach rządowych projektu zmian w systemie paszportowym. Zamiar zaprowadzenia zmian powstał, według informacji wspomnianego dziennika, wskutek stopniowego zmniejszania się w ciągu ostatnich lat dochodu z opłaty paszportowej, zaledwie pokrywającego wydatki przez państwo na administrację ponoszone.

Ostatnia poczta

„Kurjera Warszawskiego”.

Zagrzeb 29-go grudnia. — Wszyscy oskarżeni o niszczenie szyldów z napisami węgierskimi po trzydniowych rozprawach sądowych zostali uniewinnieni; czyn ich zakwalifikowano jako przestępstwo policyjne.

Berlin 29-go grudnia. — Na telegram gratulacyjny księcia koburskiego odpowiedział następcą tronu: „Serdeczne dzięki za powitalne pozdrowienie po moim powrocie z podróży, która była jednym z najważniejszych wydarzeń pokojowego życia i pozwoliła mi przekonać się, jak wielkiem uznaniem cieszą się Niemcy za granicą.”

Berlin 29-go grudnia. — Książę Orłow przybył tu dzisiaj z Friedrichsruhe i zamierza jutro wieczorem udać się do Petersburga.

Paryż 29-go grudnia. — Na dzisiejszym posiedzeniu izby deputowanych sprawozdawca Carnot wnosi przyjęcie zmian, poczynionych w budżecie przez senat. Prezydent Ferry popiera wniosek i zapowiada, iż rok 1884-ty nie upłynie bez zmian w konstytucji. Rząd wniesie projekt rewizji tejże. Izba przyjmuje rzeczony wniosek, a mianowicie przywrócenie zmniejszonej płacy arcybiskupa paryskiego (45,000 fr.) 270 głosami przeciw 183, kredyty 616,200 fr. na stypendja w seminarjach 268 głosami przeciw 195. Przy głosowaniu nad budżetem prawica wstrzymała się od udziału. Sesja izb została zamknięta. Według konstytucji przyszłoroczna sesja zbiera się w drugi wtorek po nowym roku.

Paryż 29-go grudnia. — *National* donosi, że Chiny, ulegając przedstawieniom mocarstw, zarządziły opuszczenie Bakninh.

Londyn 29-go grudnia. — Biuro Reutera donosi z Haifong pod dniem 26-ym b. m.: „Ogólna strata francuzów pod Sontay wynosi w zabitych i rannych 36 oficerów i blisko 1,000 ludzi, strata czarnych flag 6,000 (depesza admirała Courbeta twierdziła, że utracił pod Sontay 85 żołnierzy zabitych i 240 rannych, tudzież 4 oficerów zabitych i 15 rannych; przyp. red.). Większa część czarnych flag pociągnięta do Hoang Hoa i Bakninh.”

Londyn 29-go grudnia. — Biuro Reutera donosi: W pozycjach wojsk francuskich od chwili zdobycia Sontayu nie zaszła żadna zmiana.—Harmand i Triou udali się do Hué.

Ateny 29-go grudnia. — Izba deputowanych przyjęła projekt 170 milionowej pożyczki.

Telegramy własne

„Kurjera Warszawskiego”.

(Otrzymane wczoraj.)

Brusselsa 30-go grudnia.

Rząd belgijski wzbronil wwozu i przewozu przez Belgję bydła rogatego i owiec z Rosji i półwyspu bałkańskiego.

Paryż 30-go grudnia.

Po wzięciu Sontayu, gdzie pozostawiono liczną załogę, Courbet powrócił do Hanoi. Przedsięwzięte zostały środki, celem oczyszczenia delt Czerwonej rzeki z piratów i rokoszan. O krokach zaczepnych przeciwko Bakninhowi ani też o wylądowaniu francuzów na wyspie Hainan nie ma dotychczas wiadomości.

Londyn 30-go grudnia.

Z Haifongu telegrafują do Ajencji Reutera, że przy wzięciu Sontayu francuzi stracili 36-ciu oficerów i około tysiąca szeregowców. Ze strony zaś „czarnych flag” poległo do 6,000 ludzi.

Petersburg 30-go grudnia.

Posel rosyjski przy dworze berlińskim, p. Saburów, przybył tu na czas jakiś za urlopem.

Petersburg 30-go grudnia.

Podjęty został projekt zrewidowania ustaw o honorowem obywatelstwie.

Petersburg 30-go grudnia.

W myśl uchwały zarządu i rady nadzorczej *Petersburskiego Towarzystwa kredytowego miejskiego*, prezes komitetu p. Lichaczew wystąpił do ministra finansów z prośbą o zarządzenie rządowej rewizji kasy Towarzystwa. Rewizja dokonana będzie wkrótce.

(Otrzymane dziś.)

Wiedeń 31-go grudnia.

Kościół św. Jana na urzędzie Favoriten był

wczorajszego wieczoru widownią zajęć gorszących. Podczas kazania księdza jezuita, trzytysięczna ludność zgromadzona w kościele, poczęła gwizdać, sykać i wydawać okrzyki: „Przez z jezuita!” Wiele osób, stanawszy na ławkach, poczęło miotać kamieniami na ambonę. Kaznodzieja schronił się do zakrystji. Następnie dano fałszywe hasło alarmu pożarowego. W kościele powstała panika i tłok nieopisany, połączony z jękiem duszonych starców, kobiet i dzieci. Policja i straż ogniowa przybyły na pomoc. Po dwudziestu minutach pracy udało im się wyprowadzić dwoma wyjściami publiczność z kościoła. Wiele jest osób ranionych. Śledztwo wytoczone niezwłocznie. Dwóch robotników aresztowano.

Berlin 31-go grudnia.

Księżę Orłow przyjmowanym był wczoraj przez cesarza Wilhelma, cesarzową Augustę i następcę tronu.

Paryż 31-go grudnia.

Urzędowa depesza admirała Courbeta donosi: „Po wzięciu Sontayu wysoki tylko stan wody przeszkodził wojsku francuskiemu wyruszyć niezwłocznie na Honghoa. Obecnie admirał zajęty jest oczyszczaniem delty z korsarskich rozbitków i wzmożeniem załóg. Tyraljerzy algierscy i piechota marynarki odznaczali się. Tonkińskie wojska posiłkowe dzielnie dopomagały.”

Paryż 31-go grudnia.

W kołach dobrze poinformowanych tak przedstawia obraz stosunków chińsko-francuskich w najświeższej dobie: Przed wzięciem Sontayu pan Ferry skłaniał się do przyjęcia pośrednictwa Anglii pod warunkiem wszakże, iż Sontay zostanie wpięty wziętym. Po tym fakcie położenie dyplomatyczne zmieniło się zupełnie. Anglja poznała zaraz, iż na wezwanie ze strony Francji o pośrednictwo liczyć nie może. Lord Granville poradził przeto markizowi Tsengowi, aby przybył do Anglii i upraszał ją imieniem Chin o pośrednictwo. Wobec jednomyślnego protestu prasy francuskiej lord Granville odrzucił uwiadomienie rządu paryskiego o uczynionej propozycji Tsenga. Lord Lyons napomknął wszakże na posłuchaniu u prezydenta Grévy, że po wzięciu Baknih Anglja wystąpi z propozycją rozjemczą. Jest nadzieja, iż Francja, pragnąc uniknąć wielkiej wojny z Chinami, tę propozycję naówczas przyjmie. W kołach wtajemniczonych uważają za rzecz nieprawdopodobną, aby Francja zajęła wyspy Hainan albo Formozę. Również napomknięcie o wynagrodzeniu kosztów wojennych uważanem jest za *ballon d'essai*, celem wywarcia silniejszego nacisku na Chiny.

Ateny 31-go grudnia.

Trikupis stwierdził przed izbą wiadomość, że patriarcha powszechny zrzekł się swojego dostojęstwa, że wszelako jest jeszcze nadzieja dojścia do skutku porozumienia między patriarchą a Portą. Dyplomatyczna interwencja Grecji mogłaby tylko zaszkodzić sprawie.

Belgrad 31-go grudnia.

Rada ministrów postanowiła rozwiązać skupeczynę i zwołać nową w lutym.

Petersburg 31-go grudnia.

Oficerowie bułgarscy, którzy ukończyli kursa w akademji artyleryjskiej i pozostali jeszcze na rok jeden w Petersburgu dla praktycznych zajęć, otrzymali od swojego rządu wezwanie do powrotu do kraju przed nowym rokiem.

Petersburg 31-go grudnia.

Wczoraj w Mikołajewskiej szkole kawaleryjskiej otwartem zostało muzeum Lermontowa. Środek sali zajmuje brązowy medaljon poety, wielkości naturalnej, po bokach rozmieszczono portrety rodzinne, a w ich liczbie samego Lermontowa w polowie figury w mundurze, huzara lejbgwardji. Dwie witryny napelniają książki i autografy Lermontowa. W teje samej sali znajdują się także artystyczne roboty Lermontowa, portrety współczesnych mu osobistości i model pomnika w Piatigorsku.

Petersburg 31-go grudnia.

Śledztwo sądowe w sprawie zabójstwa pułkownika

ka Sudiejkina prowadzi sędzia śledczy do spraw szczególnej wagi, pod nadzorem prokuratora petersburskiej izby sądowej i prokuratora petersburskiego sądu okręgowego, oraz innych urzędników kancelarji prokuratorskiej.

GIEŁDIA.

Dnia 31-go grudnia 1883-go roku.

Weksłami długoterminowemi na Berlin jak zwykle w ostatnim dniu miesiąca nie robiono żadnych obrotów, ofiarowywano je po 50.80. Po teje cenie były do kupienia i krótkoterminowe, za które płacono różnie od 50.65 aż do kursu sobotniego 50.75, stosownie do dobroci papieru i chwili dokonania tranzakcyj, tak, iż kurs ten za niezmienny uważać wypada.

Na pomniejsze miasta niemieckie 50.70 za długoterminowe, 50.65 za krótkoterminowe weksle płacono.

Nie robiono też żadnych tranzakcyj weksłami na Londyn, za które bez zmiany 10.29 żądano.

Weksle na Paryż nieco wyżej, 41.15 w żądaniu i 41.05 w płaceniu.

Również wyżej weksle na Wiedeń 85.60 za 100 fl. żądano do 85.45 płacono.

Papiery państwowe dosyć poszukiwane, a mianowicie: listy likwidacyjne większe, za które 88.40 płacono, przy żądaniu 88.75. Mniejsze ofiarowywano po 88.30.

Pożyczka wschodnia I i H em. po 91.75 do kupienia, — III poszukiwano bezskutecznie po teje cenie.

Pożyczka premjowa I em. 222 rs. w żądaniu, II-ej em. po 211 rs. poszukiwano.

Bilety banku państwa I—96.25, II—94.25, III ej i IV em. po 94 rs.

Listy zastawne w małych obrotach. Żądano 100.45, 100.30, 100.20 za serje I; 100.35, 100.25, 100.10 za II; 100.25, 100.15 i 100 za III serje. Kupowano al pari A serji II i III. Serji IV-ej nie notowano.

Miejskie mocno się trzymają 96.30, 93.75, 92.85 i 92.20. Kupowano serji III ej po 92.70, IV-ej po 92 i 92.20.

Łódzkie 86, 84.50, 83.50.

Z akcyj zanotować można sprzedaż partji akcyj leonowskich po 215, po której to cenie jeszcze znajdowali się niezaspokojeni kupujący.

Zresztą kursa akcyj wzmożniły się o tyle, iż prawie wszystkie kursa w sobotę żądane, dziś zaofiarowywane były.

Godzina 12 1/2. Usposobienie bez zmiany również jak i kursa.

J. Wł.

— Noworoczny numer „Kurjera“ rozestany będzie prenumeratom w Warszawie i na prowincji jutro przed południem.

Nowo-przybyli prenumeratorem w Warszawie otrzymają także jutro początek powieści: „Zaklęty dwór“.

Dla nowo-przybyłych prenumeratorów na prowincji, początek teje powieści wyekspedjowany będzie we środę dnia 2-go stycznia r. 1884.

TEATRA.

WIELKI. Dziś: „Anna de Kerviller” i „Trzpiołka” (po cenach dawniejszych). Jutro: „Tannhäuser”. SALE REDUTOWE. Jutro: „Artykuł 264”. — MAŁY (przy ulicy Daniłowiczowskiej nr 4). Dziś: „Wesele Oliwety”. Jutro: „Pan Naczelnik” (pierwszy raz).

TYGODNIK ILLUSTROWANY,

NAJDAWNIEJSZE PISMO OBRAZOWE POLSKIE,

wychodzić będzie od nowego roku 1884 pod takim samem jak dotychczas warunkami, a mianowicie: w Warszawie: rocznie rs. 8, półrocznie rs. 4, kwartalnie rs. 2, miesięcznie kop. 67 1/2, w Cesarstwie i na prowincji: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3. (1357)

DOLINA SZWAJCARSKA.

We wtorek, d. 1 stycznia 1884 r.

KONCERT

orkiestry warszawskiej pod dyrekcją Adolfa Sonnenfelda.

1. Warschauer Buderelub. Marsz. A. Sonnenfeld.
2. Jubel. Uwertura. Fr. Flotow.
3. Lagunen. Wale. Jan Strauss.
4. Fantazja (z op. pośmiert.) Opowiadania Hoffmana. J. Offenbach.

5. Uwertura z op. „Sroka złodziej”. G. Rossini.
6. Le petit Vin de Bordeaux. Polka L. de Westel.
7. Schonka Pottpourri. A. Schubert.
8. Zuch Kujawiak Mazur (instr. A. Sonnenfeld). L. Le-wandowski.
9. Uwertura z op. „Krondiamanten”. D. Auber.
10. Czesé kobietom. Polka Muzu ka Strobla.
11. Meksykańska Serenada. A. Laugej.
12. Bettelstudent Quadrille. Ed. Strauss.

Początek o godzinie 4 i pół. Wejście 30 k. —4331

— **Czytelnia Kasyldy Kulikowskiej** zaopatrzona w nowości w pięciu językach, **Elektoralna nr 7.** (1201)

4303 Dr **Grodzki** leczy choroby sekretne oraz niemoc wskutek takowych. Aleksandrja 15.

— **W warszawskim szpitalu dla dzieci** przy ulicy Aleksandrja nr 23, udzielają porady chorym przychodnim: od godziny 10 1/2 do 12 w południe w chorobach wewnętrznych: naczeiny lekarz dr Sikorski i d-rowie ordynujący Biegański, Dudrewicz i Malinowski; w chorobach chirurgicznych dr Peszke; w chorobach ocznych dr Przybylski. (4076)

Dra Aleksandra M. Weinberga Pracownia Chemiczno-Rozbiorowa

dla oceny dobroci materiałów spożywczych, artykułów użytkowych i produktów przemysłu, oraz **stacja doświadczalna dla celów higieny.** Ulica Graniczna nr 14. —133—

— Dr med. **A. Rosenthal** przyjmuje z chorobami nerwowymi od godziny 4 do 6. Orla 9. (1091)

— Dr **J. Kuniewicz** ordynator kliniki akuszeryjnej Ces. warsz. uniw., przeniósł mieszkanie z Nowego Świata na Marszałkowską nr 42. Przyjmuje z chorobami kobiet codziennie od 12—2. (4319)

— **Dentysta Gutzman, Bielńska nr 4** wstawia najlepsze zęby sztuczne, plombuje, etc. (4160)

HAWANSKIE CYGARA

w wielkim wyborze **Bock'a** i różnych marek, sprowadzane bezpośrednio z **Hawany** po cenach niskich, ściśle stałych polecają.

KALINOWSKI, PRZEPIORKOWSKI,

w Warszawie, hotel europejski. (1283)

— Żadna mąka nie wytrzyma porównania z **małą** („Krupezatka”) młyną parowego walcowego Towarzystwa akcyjnego w Moskwie, tak pod względem piękności ani też wydajności, a tymczasem i najekonomiczniejsza. Skład główny i sprzedaż wagonami Marszałkowska nr 40. **Sprzedaż detaliczna** w workach po 200, 40, 20, 10 i 5 funtów w **handlach Wł. Nowickiego** w Warszawie na Marszałkowskiej nr 40 i Elektoralnej nr 30, oraz w filji w Lublinie. (1203)

Pierwsza Emisja.

5% Pożyczka Premjowa Rosyjska z 1864 r.

Asekurację od losowania amortyzacyjnego z dnia 2-go (14-go) stycznia 1884 roku, za opłatą od sztuki po

kop. 50 dla miejscowych,

kop. 60 dla zamiejscowych

łącznie z portorją przyjmuje

MAURYCY NELKEN,

—1196—

Krakowskie-Przedmieście nr 77.

Zawiadomienie.

Niniejszem podaję do wiadomości osób interesowanych, iż na skutek śmierci **s. p. Ludwika Kociolkiewicza**, interesa handlowo-przemysłowe w dalszym ciągu przez sukcesorów zmarłego pod tą samą firmą, tak jak to miało miejsce za życia nieboszczyka prowadzonymi będą. W następstwie wydany zostanie cyrkularz reszcie bliżej wyjaśniający. (4320)

KORESPONDENCJE PRYWATNE.

— **Korespondentce.** Przesyłam ci z nowym rokiem najserdeczniejsze życzenia z całego serca; oby Bóg pozwolił, iżby twoje zamiary spełniły się, żeby dał sił do wytrwania, tego ci życzę. (4329) Kwiatek.

— **Gw.** Zasiłam życzenia. Dlaczego oświście tego zrobić nie mogę?.. Oby się przepowiednia sprawdziła. Niech szczęście prędzej nastąpi. Marzę wśród prąży. Czekam słoweczka. —Zł. (4332)

Kurs giełdy warszawskiej.

Dnia 31-go grudnia 1883 r.

W eks l e:	
Berlin 100 mar. z krótk. ter.	50 80
London 1 funt sterl. "	10 29
Paryż 100 franków "	41 15
Wiedeń 100 guld. "	5 60
Papiery publiczne:	
4% Listy z 3 okr. ser. I i II	100 45
5% Listy z. nowe z r. 1869 d.	1 0 20
Listy zast. m. Warsz. serji I	86 30
" " " II	93 75
" " " III	92 85
" " " IV	92 20
Listy zast. m. Łodzi serji I	86 00
4% Listy likwidacyjne duża.	88 75
" mała.	88 30
Bilety Banku Ces. ser. I, II i III	96 50
Ros. Póź. Premj. z roku 1864	222.
1866	211.
I Pożyczka wschodnia rs. 100	91 75
II " " " " rs. 100	91 75
III " " " " rs. 100	91 75
Akcje i obligacje:	
Akcje dr. żel. warsz.-w. rs. 100	113.
Akcje dr. żel. warsz.-b. rs. 100	94 50
Akcje dr. żel. warsz.-terespol.	136.
Akcje dr. żel. fabryczno-łódzk.	131.
Akcje Banku handl. w Warsz.	330.
Akcje Banku dysk. w Warsz.	330.
Akcje Banku handl. w Łodzi.	325.
Akcje warsz. Tow. ub. od ognia	180.
Akcje warsz. Tow. fab. cukru	1150.
Akcje Tow. fab. cukru Józefów	505.
Akcje Dobrzel. Tow. fab. cukru	1000.
Akcje Tow. Lilpop, Rau i Lc z.	950.
Akcje Tow. Łazienek i Ł. ni.	250.
Akcje Tow. zakł. przedz. 7 aw.	250.

Wartość kuponów:
Od Listów zast. nowych 5% kop. 11 1/2.
Od Listów z. m. Warsz. s. II II k. 123 1/2.
Od Listów zast. m. Łodzi kop. 79 1/2.
Od listów likwidacyjnych kop. 31 1/2.

Targi NA PLACU WITKOWSKIEGO.

Dnia 31-go grudnia 1883 r.

	Pud		Korzo	
	od	do	od	do
Psz. 242-250 sm. i ord.	—	—	—	—
" " pstra i dobra	—	—	—	—
" " biała	—	—	—	730
" " wyborowa	—	—	—	850
Żyto wyborowe 232 funt.	—	—	—	566 570
" średnie	—	—	—	—
" wadliwe	—	—	—	—
Jęczmień 2 i 4 rzęd. 202 f.	—	—	—	—
Owies	—	—	—	280 310
Gryka	—	—	—	202 f.
Rzepak letni	—	—	—	—
" zimowy 212 funt.	—	—	—	—
Rzepak rapos zim. 212 f.	—	—	—	—
Groch polny 262 funt.	—	—	—	—
Ziemiaki	—	—	—	—
Masło świeże funt	—	—	—	—
" solone pud	—	—	—	—
Siana pud	—	—	—	—
Słomy pud	—	—	—	—
Drzewo opał. tward. s. kub.	—	—	—	—
" miękkie	—	—	—	—

Cena okowity:

z dnia 31-go grudnia 1883 roku.
Hurt. skład. garniec rs. 2 kop. 64.
" " wiadro rs. 8 kop. 11.

Przez Rząd zatwierdzony i kaucjonowany DOM KOMISOWY pod firmą SALA LICYTACYJNA PRYWATNA

- Przyjmuje na sprzedaż wszelkie ruchomości, towary i w roby fabryczne.
- Wyprzedaje takowe każdodzielnie z wolnej ręki, a we Czwartki przez licytację.
- Wielki wybór mebli nowych i używanych, tak wykwintnych, jakoteż skromnych.
- Obstalunki na roboty tapicerskie.
- Dywany, serwety, lusta, żyrandole, biżuterja, porcelana, szkła, garderoba.
- Obrazy, przedmioty sztuki, brzozy i wszelkie wyroby galanteryjne, kuflary, walizy i t. p.

Otwarta codzien od godz. 9 rano do 7 wieczór, w Święta od 12 do 6.

Najlepsza Metoda

do nauczenia się języka niemieckiego w 3-ch miesiącach bez nauzczytwa przez **Pl. Reussnera**. Cena całego dzieła w Warszawie rs. 2, na prowincji rs. 2 kop. 40, zeszytu I kop. 60, zeszytu II kop. 80.
Skład główny w księgarni pp. **GE-BETHNERA i WOLFFA**, tudzież u autora przy ulicy **Chmielnej** w Warszawie. 2607

BALE.

Przez cały karnawał w każdą Niedzielę poczyna się bal od dnia 6-go Stycznia 1884 r., przy ulicy Twardej i rogu Ślińskiej № 27, tak zwanej „Winawera sali.” 4996

Dzierżawa

folwarku włók 11, jest do wzięcia zaraz na dobrych warunkach, blisko kolei. Szczegółowa wiadomość Świątokrzyszka № 31, mieszek. 11, od 4 do 9 wieczór. 4995

Do składu szkła i porcelany **K. Gymbulskiego**, plac Teatralny № 8, potrzebny jest

SUBJEKT,

władający językiem niemieckim, Obznajmieni w tym zawodzie mają pierwszeństwo. 4998

Kasztany pieczone codziennie od godz. 5 do 8 wieczór w Składzie Owoców W. Zalewskiego, Senatorska 2. 3335R

Pułk Litewski Lejb-Gwardji, wzywa niniejszem zyczących się podjąć dostarczania mięsa, dla niższych stopni pułku w przeciągu czasu od 1 Stycznia 1884 r., do takiejże daty 1885 r., ażeby się w tym celu zgłosić racyli do Kancelarii pułkowej, mieszczącej się w dziedzińcu Koszar Ujazdowskich, w następujący piątek, t. j. w dniu 23 Grudnia (4 Stycznia) roku bież.

Dostawa mięsa powierzona być może jednej osobie, dla całego pułku, lub też kilku osobom, do kilku rot z osobna.

Do licytacji przypuszczeni zostaną tylko ci, którzy złożą wadium wynoszące od 300 do 1,000 rs., w stosunku ilości rot, dla których się zobowiąza dostarczyć mięso i sadło w przeciągu roku 1884. 3336r

Za rs. 2,000

jest do odstąpienia sklep z towaram, spożywczo-dystrybucyjny z maszyną do cukru i e-legandem urządzeniem, sklep z mieszkaniami rs. 300 rocznie, kontrakt 3-letni. Wiadomość Zielna № 12,—**Chotecki**. 5000

Rękawiczki

wyborowe,
M E Z K I E,
JASNE i BIAŁE,
po kop 60.
w fabryce Rękawiczek,
Rymarska № 5. R3333

A. F. Galle.

SKŁAD Materiałów Aptecznych

Senatorska № 18, naprzeciw kościoła
Ś-go Antoniego,
ma zaszczyt polecić:
Krochmal pszenny najlepszy Ksawera,
krajowy
Krochmal pszenny holenderski w laseczkach.
Krochmal ryżowy Hoffmann.
Blysoz w tabliczkach do bielizny, oraz różne **Farbki** do bielizny w różnych gatunkach, w laskach i tabliczkach, jako też
Ultramarina w rozmaitem opakowaniu i na różne ceny.
Woda Javelle do bielizny z przepisem użycia. 3389r

Sprzedaz hurtowa i cząstkowa.

TARG RYBNY.

Z upoważnienia Władzy otwarty został targ rybny na Bazarze przy ulicy Leszno № 36, gdzie można dostać każdego czasu różnych pięknych ryb.—Tamże do wynajęcia zaraz parę miejsc na sprzedaż ryb, a od Nowego Roku dwie jatki rzeźnicze i dwa sklepy.—Wiadomość na miejscu u właściciela domu. 4986

Skład Węgla

na jednej z przynajmniej ulic, jest do odstąpienia.—Wiadomość: Nowy-Swiat № 57, mieszkania 10, między godziną 3 a 6 po południu. 4988

Od kaszlu i piersiowych słabości

poleca apteka **J. Różyckiego**, na Pradze, znany od lat wielu Syrop i Ziółkaswego wyrobu.

Skład MEBLI

Józefa Witkowskiego,
NOWY-SWIAT № 36, posiada rozmaite Meble tanże i droższe, własnego wyrobu, ceny umiarkowane. Zamówienia na roboty stolarskie i tapicerskie przyjmują się. 4703

HAFTY

Balayeus'y haftowane damskie i dziecięce. Różne Zabawki, oraz Wazony drewniane do kwiatów, w składzie nici i koronek **Wandy i Ludwiki**, róg Nowogrodzkiej i Kruczej № 13. 4955

Na Gwiazdkę dla Pań Gospodyń:

Wyżymaczki i Magle domowe, Angielskie i Amerykańskie, po niższych stałych cenach, w Składzie hurtowym **Ig. Gantzwohl**, Przejazd № 11. 4942

Na Gwiazdkę!

Koldry gotowe, od rs. 5.80, tybetowe od rs. 7.50.—**Wata** z własnej fabryki, przyjmują się **Koldry** do szycia.—**Podwal** № 7.

R. Koerber.

W sobotę wychodząc z Teatru Wielkiego, zgubioną została

część Bransoletki

w formie złotej ury (etrusque), mogącej służyć za flakonik. Łaskawy znalazca raczy odesłać do kantoru **Kurjera** Warsz. 4999

3325 Wybiegła **SUKA mops**, od szeszenia, z domu № 4/6 ulica Ślińska.—Znalazca raczy także wa odprowadzić pod powyższy numer za nagrodą, do rządy domu.

BEZPRZYKŁADNIE ZNIŻONA CENA.

PISMO ŚWIĘTE

Starego i Nowego Testamentu,

przekład **Ks. JAKÓBA WUJKA**,

zatwierdzony przez Stolicę Apostolską,

z komentarzem podług **ALLIOLI**,

ozdobione 230 drzeworytami

podług rysunku najslawniejszego europejskiego ilustratora

GUSTA WA DORÉ,

W DWÓCH WIELKICH TOMACH.

CENA BEZPRZYKŁADNIE ZNIŻONA

obecnie tylko rs. 18—(dotychczasowa cena rs. 32), z przesyłką rs. 20.

W oprawie w płótno angielskie rs. 24, z przesyłką rs. 27.

W oprawie ozdobnej w płótno angielskie ze skórzanym grzbietem rs. 27, z przesyłką rs. 30.

**Oplacać można częściowo, a mianowicie
u Wydawcy i w Księgarniach.**

Za egzemplarz broszurowany kosztujący rs. 18.

co miesiąc po rs. 1 k. 50 za 5 zeszytów lub nawet co tydzień po k. 30 za każdy zeszyt; ostatnie cztery zeszyty wydane zostaną bezpłatnie. Przy opłaceniu rat ilość właściwych zeszytów zaraz wydana zostanie—a to począwszy od końca dzieła, czyli od ostatniego 64 zeszytu, poczem 63, 62, 61 i tak następnie.

Za egzemplarz oprawny kosztujący rs. 24 lub 27.

Oplacać można należność w dwunastu ratach miesięcznych po rs. 2 lub rs. 2 kop. 25; po złożeniu pierwszych 6 rat wydanym będzie tom II-gi oprawny; po złożeniu następnych 6 rat tom I-szy we właściwej oprawie.

Z przesyłką pocztą.

na prowincję lub do Cesarstwa.

Za egzemplarz broszurowany kosztujący z przesyłką rs. 20.

Oplacać można należność w 4-ch ratach kwartalnych po rs. 5. Po uiszczeniu pierwszych 2-ch rat, przesłane będą zeszyty 33 do 64-go;—po nadesłaniu drugich 2-ch rat, zeszyty 1 do 32.

Za egzemplarz oprawny kosztujący z przesyłką rs. 27, lub 30.

Oplacać można należność w 4-ch ratach kwartalnych po rs. 6 k. 75 lub rs. 7 k. 50. Po nadesłaniu pierwszych 2-ch rat, przesłany będzie tom II;—a po nadesłaniu drugich 2-ch rat tom I-szy we właściwej oprawie.

Michał Glüksberg, Księgarz-Wydawca,

2516 ULICA KRÓLEWSKA Nr 5.

OSOBA

posiadająca patent **Instytutu Muzycznego** i chlubne świadectwa, poszukuje lekcyj. Wiadomość: ulica **Świętojerska** № 4, 1-sze piętro. 4974

Sarny oswojone

do sprzedania w Nowej-Aleksandrii, (Puławach), za przystępną cenę; para 3 letnich. Wiadomość także u **A. Ulanowskiego**. 4829

5. Bielańska 5.
A. KIERST i S-ka,

NOWO-OTWORZONY

Magazyn Bielizny i Towarów białych

poleca po cenach bardzo umiarkowanych:

Koszule męskie, wełnowe i kretonowe.
Kołnierzyki, Mankiety, Krawaty, w wielkim wyborze.
Spinki i Szpilki, Chustki do nosa, płócienne, batystowa.
Cache-nez jedwabne, Szelki francuskie (Guyota).
Skarpetki, Pończochy dziecięce, Kaftaniki i Calesony trykotowe.
Madapolamy, Dymki, Barchany, Batysty z fabryk krajowych i zagranicznych.
Muslin i Crêpe jedwabną na żaboty damskie.
Hafty Szwajcarskie.

Garnirowania do sukien.

2936R

Parasole Angielskie.

SPECJALNA FABRYKA
KASS ŻELAZNYCH OGNIOTRWAŁYCH
z najlepszymi sztucznymi zamkami

ROBERTA BOHTE,

W WARSZAWIE

NOWY-SWIAT dom własny Nr 38.

NAGRODY I MEDALE

otrzymane na

Wystawach

w Europie i Ameryce.

Wiedeń	1873
Paryż	1867
Filadelfia	1876
Londyn	1862
Petersburg	1870
Moskwa	1865, 1872
Warszawa	1842, 1846
	1858, 1867, 1870, 1875

Kasy moje konstruowane są z najlepszego materiału i zastosowaniem najnowszych wynalazków. Wybór wielki, ceny umiarkowane. Cenniki ilustrowane z rozmiarami i wagą wysyłają się na żądanie gratis. 560

KOMITET

Zarządzający Zakładem Wód Mineralnych w Ciechocinku,

podaje do wiadomości, że na czas sezonu kuracyjnego w Ciechocinku w roku przyszłym 1884, potrzebować będzie orkiestry, z 16 doborowych artystów muzycznych złożonej. Mający chęć ubiegania się o dostarczenie takiej orkiestry, obowiązani będą przy podaniach przedstawić dowody swej kwalifikacji, oraz dowody, że już mieli pod swoją dyrekcją orkiestrę, a nadto na pewno dotrzymania warunków, złożyc tytułem kaucji rs. 350 i na koszt niniejszego ogłoszenia rs. 30, które nie utrzymującemu się, zwrócone zaraz zostaną, — kaucja zaś utrzymującemu się, zatrzymana zostanie w Kasie miejscowego Zarządu w Ciechocinku, aż do zupełnego wywiązania się z przyjętej umowy. Termin ostateczny do wnoszenia podań, oznacza się na dzień 19 (31) Stycznia 1884 roku.

Jako wynagrodzenie dla orkiestry przeznacza się summa 3,500 rs, za całe lato. Nadmieniam, że Komitet nie będzie się ograniczał, przy wyborze kandydata ofertą, jaką tenże uczyni, ale głównie mieć będzie wzgląd na kwalifikację i na rękojmię, jaką kandydat pod względem wykonania zobowiązania przedstawi.

Dalsze warunki są do przejrzania w Kancelarii Komitetu codziennie, z wyjątkiem świąt, do godziny 3-ej po południu.

NOWO-OTWORZONY

SKŁAD

Towarów żelaznych galanteryjnych i Okuć budowlanych

POD FIRMĄ

F. ZCLINICKI i WEISS,

przy ulicy Bielańskiej Nr 5,

zaopatrzony w wielki wybór narzędzi rzemieślniczych, fabrycznych, Okuć meblowych i budowlanych, zwyczajnych i ozdobnych, oraz wszelkich przedmiotów galanteryjnych, żelaznych i stalowych. 3305r

SKŁAD WIN Braci KEMPNER,

w Warszawie, Długa Nr 5, poleca

MOSZCZ

KURACYJNY, Z WINOGRON,

Zaszczycony Medalem srebrnym na Wystawie Powszechnej w Amsterdanie. Dowiedziona jest rzeczą, że przy używaniu kuracji winogronowej, nie da się uniknąć polykania pestek i części mięsnych, co oddziaływa szkodliwie na żołądek używającego kuracji. Jedynym zatem środkiem uniknięcia tych ewentualności jest używanie MOSZCZU, który jest czystym sokiem z winogron i skutkiem tego zalecany bywa przez znakomitych lekarzy. — Cena butelki kop. 50. 2753R

!!!TELEGRAM!!!

Gotowe eleganckie Ubiory męskie

w wielkim wyborze i najwspanialszych fasonach, nadeszły i są do sprzedania po NAJUMIARKOWANSZYCH cenach, w znanym i renomowanym magazynie

E. Sameta,

3162r

22. SENATORSKA 22.

CENY
WĘGLI i DRZEWA OPAŁOWEGO

w Składzie Głównym

F. ŁAPINSKIEGO,
W WARSZAWIE,

Korzec Węgla najlepszego, grubego z odstawa	rs. 1 kop. 55.
z własnej kopalni „Jan”, grubego, z odstawa	rs. 1 kop. —.
kostkowego, z odstawa	rs. — kop. 95.
drzewnego do samowarów, z odstawa	rs. 1 kop. —.
Węgle kowalskie franco, Skład Główny, pud.	rs. — kop. 25.
Sążeń kubiczny drzewa Sosnowego szczapowego, z odstawa	rs. 17 kop. —.
Olszowego	rs. 18 kop. —.
Brzozowego	rs. 19 kop. —.

Za porabianie do każdego sążnia kubicznego, dolicza się rs. 1.
Odstawa w wozach krytych, opłombowanych, cechę Magistratu ostemplowanych. Zabierającym własnymi furmankami liczone będzie taniej o kop. 10 na koreu węgla, rs. 1 na sążniu drzewa.

F. ŁAPINSKI.

Kantor Główny: ulica Jerozolimska № 33.

914

OBWIESZCZENIE.

Dnia 29 Grudnia (10 Stycznia) 1883/4 r., o godzinie 12 w południe, odbywać się będzie w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy, głośna in plus licytacja na sprzedaż pozostałych po uregulowaniu ulicy Trębackiej, pięciu placów miejskich, a mianowicie:

- 1) plac № II, mający powierzchnię 1062,5, czyli sążni kwadratowych 146, od sumy 42,500 rs.;
- 2) plac № III, mający powierzchnię 1943,3, czyli sążni kwadratowych 141,6, od sumy 35,700 rs.;
- 3) plac № IV, mający powierzchnię 1062,5, czyli sążni kwadratowych 150,1, od sumy 38,250 rs.;
- 4) plac № V, mający powierzchnię 1062,5, czyli sążni kwadratowych 161,4, od sumy 47,900 rs.;
- 5) plac № VI, mający powierzchnię 1062,5, czyli sążni kwadratowych 234,2, łącznie z dwupiętrowym domem murowanym frontowym, od ulicy Nowo-Senatorskiej i z miejscem ustępem od sumy 70,800 rs.

Licytacja odbywać się będzie na każdy plac osobno, lecz nie zabrania się jednej osobie kupić wszystkie place.

Nie stawajacy do licytacji głośnej, mogą składać lub nadsyłać na ręce p. o. Prezydenta miasta, zabezpieczone deklaracje napisane na papierze stemplowym, ceny kop. 60, podług wzoru niżej zamieszczonego, nie później jak do godziny 12 w południe, w dniu do licytacji oznaczonym, w których wyraźnie literami, bez skróbań, poprawek i przekreśleń, wypiszą cenę, za jaką podejmują się kupić plac miejski.

Otworzenie złożonych deklaracji, nastąpi zaraz po ukończeniu licytacji głośnej.

Przystępujący do licytacji głośnej, powinni przy prośbie na stemplu, ceny k. 60, iak również składający deklarację, do góry kwit Kasy m. Warszawy, na złożone w teje Kasie wadium w ilości: na plac № II, 4,250 rs.; na plac № III, 3570 rs.; na plac № IV, 3325 rs.; na plac № V, 4790 rs.; na plac № VI, 7080 rs.; a na wszystkie place 23515 rs. i na koszt ogłoszenia 200 rs., które nie utrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Utrzymujący się przy licytacji, obowiązany będzie nie później jak za dni 15 po zatwierdzeniu licytacji, dopełnić złożone przez niego wadium do 1/2 części summy zaoferowanej na licytacji, pozostałe zaś 1/2 części szacunku placu, wnieść do Kasy Miejskiej, w ciągu dziesięciu lat, dziesięcioma terminowemi ratami, z procentem 5% i zobowiązanie to winien zabezpieczyć na II N-rze hipoteki placu w takim razie jeżeli by nabywca żądał zabezpieczenia na pierwszym numerze hipoteki pożyczki Towarzystwa Kredytowego miasta Warszawy.

Inne warunki niniejszej licytacji i plany, są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji:

W skutek ogłoszenia z dnia . . . składam niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się kupić pozostały po uregulowaniu ulicy Trębackiej plac miejski, oznaczony № (wypisać numer placu, powierzchnię i zabudowania, jeżeli te na nim znajdują się) za sumę rs. . . (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie m. Warszawy, wadium w ilości rs. . . i na koszt ogłoszenia rs. 200, przy niniejszem załączam.

Stale moje zamieszkanie w . . . (wypisać miejsce zamieszkania).

(Pisałem dnia . . . miesiąca i roku).

Podpisać wyraźnie imię i nazwisko.

3256r

NAJTAŃSZE

GUSTOWNE I W DOBRYM GATUNKU
OBICIA PAPIEROWE,

2256

począwszy od 10 kop. za rulon,
glansowane od 25 kop.

POLECA SKŁAD FABRYCZNY

„pod Merkurym,”

Senatorska Nr 27, obok kościoła Ś-go Antoniego.

Pragnący mieć tanio dobre WINA NATURALNE,
raczą udawać się do
KAUKAZKIEGO SKŁADU WIN
z własnych winnic
dziedzicznego obywatela honorowego

JANA GR. ZURABOWA,
ulica Senatorska Nr 25, dom Neprosa.

Wina moje mają również na składzie następujące firmy w Warszawie:

F. Buchowski, Marszałkowska № 34, Hand. Win i Tow. Kol.
J. Barthold, Marszałkowska № 50, Skład owoców.
Kubik, Marszałkowska № 30, Hand. Win i Tow. Kolonialnych.
L. Krupski, Plac Ś-go Aleksandra № 3, Hand. Win i Tow. Kol.
Wilkaniec, Plac Ś-go Aleksandra № 5, " " "
A. Rawłowski, ul. Chmielna róg Brackiej " " "
Gołabowski, ul. Twarda № 51 " " "
Czerniawska, ul. Stare-Miasto 1 Nowe-Miasto " " "
L. Kostecka, Nowolipie № 25 " " "
Orłowa, na Pradze " " "

Wredt et Komp., ul. Chłodna Handl. Win i Towarów Kol.
M Osińska, ul. Żelazna № 20 " " "
Wnurowski, ul. Nowolipie " " "
NA PROWINCJI:
W Piotrkowie, u p. Tamyliń.
W Łowiczu, u p. Zgureckiego.
W Skierniewicach, w Towarzystwie Spożywczym.
u p. Bindera.
W Łodzi, u p. Klucoczewskiego.
W Ostrowie, u p. Kiejłowicza.

We wszystkich pomienionych Składach, ceny i gatunek win takie same jak w Składzie głównym

Winnice istnieją od 1814 r.

Zasłużwszy na łaskawe zaufanie Publiczności dobrimi gatunkami mego wina w Charkowie i Odessie, mam nadzieję, że i ze strony Warszawskiej, znajdę uznanie i pokup.

3287 R.

Jan Gr. Zurabow.

FABRYKA TABACZNA
TOWARZYSTWA „UNION”

DAWNIEJ

Leopolda Kronenberga,
w Warszawie,

zwraca uwagę Sz. Publiczności, iż zaprowadziwszy pod nowym jej zarządem liczne ulepszenia wpływające na dobroć jej wyrobów,

wypuściła następujące gatunki:

CYGAR:

El Nevaso, po cenie rs. 16 za 100 sztuk.
Los Melados, " " 15 " "
Sultan, " " 12 " "
Romeo i Julja, " " 10 " "
El Jaron, " " 8 " "

El Abanico, po cenie rs. 5 za 100 sztuk.
El Indio, " " 5 " "
Lady Eugenia, " " 5 " "
Los Amigos, " " 4 " "

PAPIEROSÓW:

Sobieski, po cenie rs. 1 k. — za 100 szt.
Zabawa, " " 1 " — " "
Afrykanka, " " 1 " — " "

Kwiat, po cenie rs. 1 k. — za 100 sztuk.
Mexico, " " — " 60 " "
Kometa, " " — " 60 " "

TYTONIE:

rozmaite w cenie od rs. 1 do 8 za funt.

3308R

SKŁAD DRZEWA

opałowego,

1 WĘGLA KAMIENNEGO,

przy ulicy Dobrej pod № 10, idąc od ulicy Bednarskiej zaraz za wodociągiem miejskim istniejący; sprzedaje:

Drzewo sosnowe za sześc z odstawa rs. 13 kop. 50.
Drzewo olszowe za sześc z odstawa rs. 14.
Drzewo brzożowe za sześc z odstawa rs. 15.
Drzewo rąbane o rubla jednego więcej na sześc.
Węgiel kamienny, za korzec z odstawa kop. 95; bez odstawa na miejscu kop. 90.

4978

TRAN LEKARSKI

tak żółty, naturalny, jakoteż biały, na parze oczyszczony, polecają

Składy Materiałów Aptecznych

LUDWIKA SPIESSA i SYNA,

Plac Teatralny № 4645 i ulica Marszałkowska № 52,
obok kościoła pp. Kanoniczek pomiędzy świętokrzyżką i Rysią.

Wskutek tegorocznych wysokich cen Tranu takowy bywa często inną substancją zafalszowany, zwracamy przeto uwagę, że tylko za dobroć Tranu znajdującego się we flaszki, etykietą i kapslem firmy naszej opatrzonej, odpowiadamy.

2914R

Prawdziwe tylko te, które zaopatrzone w poniższy znak: „NIE KASZLAJ”

„NIE KASZLAJ”
EKSTRAKT-SŁODOWY I KAR-
MELKI L. H. PIETSCH'A &
Comp. z Wrocławia.

Z licznych listów dziękczynnych znany, niewątpliwy i najlepszy środek dietetyczny przeciwko kaszłom, kokułszom, katarom, przeziębieniom, zaflegmieniu, cho obom piersi i gardła, zwyż katarom, aż do zapalenia płuc. Zwracamy na to uwagę! — Oprócz wielu podziękowań posiadamy urzędową odczwę dziękczynną głównego zarządu Krzyża Czerwonego w Petersburgu.
Do nabycia w Warszawie u L. Sniess'a i Syna, plac Teatralny. 2987R

Dla pp. Rzeźników.

Sklep z mieszkaniem, lodownią i piwnicą murowaną, jest do wynajęcia od Nowego Roku, za Wolskimi rogatkami, przy szosie, wprost Wójta Gminy Czyste. — Wiadomość u właśc. domu Michał Szczęśliwego. 4977

Nawet Przeciwnicy

przyznają,
że najtańszym Składem
W WARSZAWIE,
jest powszechnie już znany ze
swej niebywałej taniości

SKŁAD TOWARÓW

przy rogu ulic Dzikiej i Nowolipek
dom Brauna № 1, mieszkania № 4,
gdzie dostać można:

PERKAL biały, wyborowy 1 1/2 ł. szer. po 12 1/2 k. za łok.
PERKAL biały, najlepszy, 7/8 szerok., po 15 k. łok.
PURPUR na wsypy, najlepszy, bardzo trwały, po 25 k.
DYMKA ponsowa na wsypy, Neumanowska, po 32 1/2 k.
CREASS półpłótno, na gacie, i nocne koszule, po k. 10, 12 i 13 k. łok.
CRETON biały (zdrowia), przewyższający płótno, najlepszy, po 13 i 15 k.
CREASS półpłótno na prześcieradła bez szwu, 2 1/2 łok. szer., po 25 k.
VICTORIA najcieńsza, trwała i szeroka, po 25 k. łok.
BARCHAN zwany Mylton zdrowia, b. praktyczny z kuterem, po k. 16.
BARCHAN wyborowy na damską i dziecinna bieliznę po 17 k. łokiec.
BARCHAN najlepszy na damskie kattaniki i majtki, po 20 k. łokiec.
FLANELKA drukowana, wyborna, w cudowne desenie, dotąd u nas niebywale, po 20 k. łokiec.
PIRA i DYMKA najlepsza na majtki i kattaniki, po 15 k. łokiec.
DRELICHY na materace nie ane, 7/8 szerokie, wyborowe po 35 k.
DRELICHY najlepsze na miękkie gacie, po 18 k. łokiec.
MADEPOLAM wyborowy, cienki, 7/8 szeroki, po 25 k. łok.
REZNIKI adamaszkowe, passowane, 2 1/2 łok. długie, po 35 k. ręcznik.
SZTUKA PŁÓTNA krajowego, 30 1/2 łok. mająca, wyborowego na miękkie i damskie kuszule, za 4 rs. 50.
KOŁNIERZYKI damskie wyborowe, najmłodniejsze, po 25 i 35 k. za kołn.
Obstalunki z prowincji będą ekspediowane z jak największą akuracją i sumiennością. — Adres: Iz. HERTZ, Warszawa. 3490

3. WŁODZIMIERSKA 3.
WĘGLE

Zagraniczne i krajowe w najlepszych gatunkach.

Drzewo opałowe, oraz węgiel drzewny.
Odstawa nutechniastowa w skrzyniach opłombowanych i stemplem Magistratu opatrzonej.

Ceny stałe, lecz najprzystępniejsze.
Biorącym **WAGONAMI**, odstępuje się znaczny rabat.

Kantor przy ulicy Włodzimierskiej № 3. (Składy M. Stokalskiego). 4775

Zawiadomienie.

Prowadząc od lat 15-tu Fabrykę specjalną obuwia damskiego i dziecięcego, przy ulicy Świętokrzyżkiej pod № 7 i zyskawszy w ciągu tego czasu rzetelność i dobroć towaru, obok możliwie umiarkowanych cen, licznym klientelę otworzyłem dla dogodności Szanownych Kenimanów, filje moich wyrobów przy ulicy Nowy-Swiat pod № 24, urządziwszy z komfortem i zaopatrując się w wielki wybór eleganckiego obuwia. Liczę zatem, że filja moja będzie się cieszyła tem samem uznaniem jakie sobie dotąd wyrobiłem.
Z poważaniem
4652 **Piotr Brzożowski.**

Dwa Place

po 31 łok. frontu, 64 głębokości, do sprzedania razem lub pojedynczo przy ulicy Ciepłej, pomiędzy Grzybowską i Krochmalną. Z powodu zamierzonego urządzienia bazarów na posesjach po **Mirowskich Kozłach**, place te mają dobrą przyszłość. — Wiadomość Marszałkowska № 60, w Magazynie Mebli, 1-e piętro. 3071r

WZGAIAL PIEK

24 grudnia, maści cieplano popielatej, biała futra na piersiach, kończyny łapek żółtawe, № tabliczki 5.666. — Proszę odprowadzić: ulica Elekoralna № 1, do sklepu pieczywa, wprost Banku, za nagrodą.

